BAYAN YANI

86

NİSAN 2019 / 04 - 9 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL.

Seçimdir Gelir Geçer, Bahara Bişey Olmasın!..

atilla atalay

Sıdıka

GENÇLİK HATASI

- Vaktiyle ben çok büyük bir hata ettim Sıdıka. Allah beni affetsin. Bazı geceler aklıma geliyo, pişmanlıktan uyuyamıyorum. Dalar da uyuyabilirsem, rüyamda sabahlara kadar kendi kendimi terlikle dövüyorum...

- Hayırdır kız anne? Gene çocukluk aşkın Şadan meselesi mi? Baharda olur öyle, eski aşklar felan... Ehe...

- Yok kız, ne Şadan'ı. Çoktaan aklımdan çıkardım ben o çocuğu. Artık alan almış satan satmış, boyumla evlatlarım olmuş, Şadan mı kalmış? Hem zaten biliyosun, çocuk konsolos felan oldu, şimdi düşünüyorum da, konsolos insanla yapamazdım ben Sıdıka. Zırt pırt oraya buraya gezip duruyo diplomatlar. Şadan'la evlenseydim, babangil hiç bir yere yollamazdı beni...

- Babam mı?

- Baban tabi. Zekeriya ayıdır uyudur ama monşer bir insan değildir. Öyle her yere yollamaz beni.

- Saçmalama anne. Dedem beğenip de seni Şadan'a verseydi babam diye biri olmıycaktı ki.

- Hakkaten öyle di mi kız? Aman ne biliyim, Şadan mevzusu geçince kafam bi karışıyo işte benim. Allah o dedeni bildiği gibi yapsın. Ömrümü yedi ömrümü. Kalanını yesin diye de tuttu beni zorla babana verdi... Tevbe estağfurullah... Kız nerden açtın sabah sabah Şadan mevzusunu sen de be? Olan moralim bozuldu bak.

- Ya ne biliyim "Vaktiyle hata ettim" filan deyince, hani "keşke zamanında Şadan'la kaçıp gitseydim" anladım onu ben. Aman boş ver anne be, bozma moralini. Öyle olmasaydı hayatında boncuk gözlü, sevimli bir kız olmıycaktı, ehe, bir de böyle düşün...

- O kim kız, boncuk gözlü sevimli filan?

- Bendim ama kapatalım madem bu konuyu.

- Şaka dedim lan, devirme hemen boncuk gözünü. O diil de Sıdıka, ben hakkaten geçmişte çok büyük bir hata yapmış olabilirim. Eğer vaktiyle o hatayı yapmamış olsaydım, bu gün dünya bambaşka bir noktada olabilirdi. Resmen gezegenin geleceğiyle oynadım galiba kız... Daha çocuk sayılırdım ama... Aklım ermedi işte. Ah bileydim...

- Ne diyon sen anne ya, babam yerine kaçıp Şadan'la evlenmemek dışında ne gibi bir hata yapmış olabilirsin köylük yerde?

- Yıllaar yıllar önceydi Sıdıka. Herhalde sekiz on yaşında felanım, anamgille dere kenarının ordaki tarlaya ot biçmeye gitmiştik. Böyle isli puslu bir hava, kırlık yer, etraf ıssız. Bi Ülfet Yengem var, o da tee aşşağıdaki bağda. O vakit bende korku felan hiç yok tabi. Şimdi olsa öldürsen gitmem öyle ıssız bir yere. Neyse, anam bana "Safiye kız, git eşeği dereye indir de hayvan su içsin" dedi. Boz bi eşeğimiz var o zamanlar, adı Zekeriya...

- Yok artık... Tesadüfün de bu kadarı. Hakkaten eşeğin adı babamınkiyle aynı mıydı?

- Yok kız, eşeğin adını hatırlayamıyorum da, niyeyse içimden Zekeriya demek geldi. Demin Şadan mevzuusu felan geçti ya, ondan herhalde. Neyse konuyu daatmıyım. İşte aldım gidiyorum ben eşeği. Çombalakların tarlayı geçtim, tam Hötbeklerin Selahattin'in bağının ordayım. Birden bi şey gördüm Sıdıka. Böhööyle yamrı yumru, insan desen tam insan değil, hayvan desen, o da değil, böyle tuhaf bi şey... Ne gülüyosun kız?

- Ehihi... Köydeki lakaplara gülüyorum. Çombalaklar, Hötbekler... Belki o zamana kadar senin bilmediğin "Tuhaflar" diye birileri daha yaşıyomuştur.

- Elinin körleri Sıdıka! Çok ciddiyim ben. Tabiyat üstü bir olay anlatıyorum sana burda. Sulandırma, yersin terlikleri!

- Afedersin anne. Nooldu peki Tuhafların yaratıkgile?

- Kız paniğe kapıldım, bissürü taş attım o şeye. Öööyle ivil ivil bi sesler çıkararak kaçtı gitti. Anama anlattım, "Dere cini görmüşsündür" dedi. Dedengil "Ormanda mantar bulup yemiştir, zehirlendi hayal gördü zaar bok boğazlı salak" diye bi araba laf söyledi, halam "Evde muska var" diye kesin konuştu, herkes bi şey dedi işte. Ama şimdi düşünüyorum da Sıdıka. Belki de o şey uzaylıydı. Bilip bilmeden taşlayıp kovaladım garibanı.

- Gariban mı? İyi de anne. uzaylıları hiç sevmezsin ki sen. Çocukken teleskop istedim diye bana terlik fırlatıp "uzaydan adam çıkmaz" diye bağırmışlığın vardır.

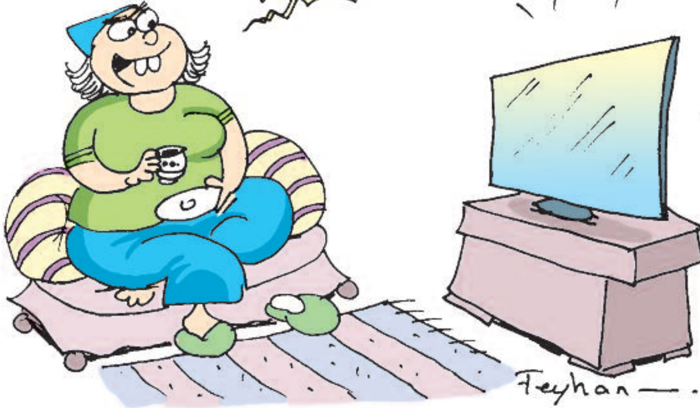
- Canım ben sana öyle bağırdığım zaman dünya gezegeni nispeten daha iyi bir yerdi Sıdıka. Şimdi öyle mi? Her manada dengesi bozuldu. Göçler, ajlık, iklim delirmesi... En fenası, insan aklı hepten bozuldu. Zenginin hırsı, fukaranın cahilliği arttı. Misal, ben zannederdim ki; yaşlanıncaya kadar geçen zamanda bilim ve teknoloji ilerleyince, insanlık da ilerleyecek. Ömrüm bitiyo, geldim gidiyorum, tam tersi oldu. Bütün dünyada ırkçılık şeysi hortladı, başta o turuncu kafalı şişko, her coğrafyada hot zot eden çatal dilli adamlar çıktı... Diyceğim Sıdıka; vaktiyle ben dere kenarındaki o uzaylıyı taşlamasaydım keşke. Belki yaratıkcağız, te başka galaksilerden, konuşup da bizi uyarmaya gelmişti. "Yapmayın etmeyin, akıllı olun, gezegeni ve kendinizi bitirmeyin" diycekti. Devletlerin büyüklerine bir bir anlatıp ikaz edicekti... Ama ben naaptım, taşı attığım gibi kaçırdım o şeyi. Şimdi de böyle oldu işte. Aklıma tüküriyim Sıdıka. Bu hususta kendimi hiç affedemiyorum yavrım. Kendime ne ceza versem az. Hatta diyorum, kendimi dövmek için kendimi yormıyım. Akşama babanı konsolide edeyim, şöyle bi güzel dolurayım o beni dövsün... Ehehe...

Yerel Seçim

BAYAN YANI **AKTÜEL**

Milli Sporcu Bilge Çingigiray "Su altında tek nefeste en uzun mesafe yürüme rekoru'nu 81 ildeki tüm kadınlara armağan etti...

Erdoğan, FETÖ firarisi kardeşlerin bulduğu "Dünya Beşten Büyüktür" sloganının patentini aldı... Bu markanın altında, reklamcılıktan, sergi ve fuar organizasyon hizmetlerinden personel işe yerleştirmeye, ithalat-ihracat acente hizmetlerinden kağıt ürünleri ve gazete, kitap, dergi basma ve dağıtımına kadar akla gelebilecek hemen her alan iş yapabilecek.

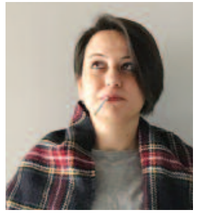

Zihinsel engelli kıza tecavüz eden 5 kişi serbest bırakıldı... Gerekçe bağırmamış olması...

DÜNYA'DA KADIN OLMAK

Berna Pak

Bu yıl da kadınlar gününü yedik bitirdik, her seneki klişelerle birlikte, her seneki uyduruk laflarla, 9 Mart sabahı anında unutulan...

Sosyal medyada görmüşsünüzdür, "Kepez'de kadın olmak" konulu paneli düzenleyenlerin hepsi erkekti, moderatöründen konuşmacılara kadar. "Kepez'de kadın olsaydık" olmalıymış panelin konusu. Bir dizi saçmalıklar silsilesi. Hele "Biz Yokuz" diyip instagram hesabını kapatan ünlülere ne demeli? Büyük sarsıldı dünya, çalkalandı bu hareketle. Meclisten, kadın şiddetine, cinayetlerine yönelik feci caydırıcı kanun tasarıları geçti. Çok büyük hareket çekti kızlar bravo... Hesaplarını geri açmayı unutmasalar bari, kadınlar için bu fedakarlık çok fazlaydı, kaç günleri raw food yerken, vegan filan beslenirken, sabahları ödem yakan smuuutilerini içerken, dudak büzmeli selfisiz, paylaşımsız geçti kim bilir, üzülüyor insan düşününce, içi sızlıyor. Bir zamanlar da kadınlar gününde ünlülerin fotoğrafları çekilirdi, dayak yemiş, şiddet görmüş makyajlı. Neyse bundan vazgeçmişler ya da ben görmedim. O da hiç inandırıcı değildi, çocuk piyesi gibi. Yıllarca İtilmiş'le Kakılmış'a güldü bu halk, sizin uyduruk makyajlarınız mı anlatacak şiddetin boyutunu?

Aslında feminizmin en önde bayrakla koşanı, en büyük savunucusu filan diilim ama erkeklerin de bir miktar öküz geni taşıdığına her geçen gün daha da inanıyorum. "Dünya'da erkek olmak" konulu bir panel her an düzenleyebilirim...

Yani bu doğuştan gelen ve nesilden nesile geçen bir yetenek, bir dna, bişey yani... Bu gen kimisinde mutasyona uğruyor, kimisinde biraz fazla kimisinde eksik ama yine de illa ki kırıntısı olan...

Evde bir büyük, bir küçük, bir de kedi olmak üzere tam üç erkekle yaşıyorum. Hepsi beslenmek için benim gözümün içine bakıyor.

Hani diyorlar ya anneler çocuklarınızı özellikle oğullarınızı iyi birer insan olarak yetiştirin kibar olsunlar, kadınların halinden anlasınlar, öküz olmasınlar. Ayrıca neden sadece anneden bekleniyorsa bu sorunu çözme işi, hep neden annelere serzenişlerde bulunuluyorsa? Babanın yapabileceği bişey yok mudur yani bu konuda? Anneler oğullarınızı iyi yetiştirin!!! Tamam yetiştirelim, elimizden geleni yapalım, ama olmuyor gerçekten bazı şeyler beyine kodlanmış kardeşim, mıh gibi çakılmış ne yaparsan yap değişmiyor. İnanın annenin de yapabileceği çok fazla bişey yok. Biraz yontabilir sadece.

Misal, hangi erkek aradığı şeyi ilk bakışta bulabiliyor?

Küçük oğluma bazen kendi yemeğini hazırlatıyorum, ne biliim kendisine sandviç, salata gibi basit şeyler yapsın istiyorum. Geçen gün sandviç yaparken tereyağı nerede dedi, tabi ki bu sorunun cevabı da bir soru, "sence?" dedim. Buzdolabını açtı ve boş boş içine bakmaya başladı. Uzuuuun uzun dolabın içine bakıp yine nerede diye sordu. Şimdi burada duralım çünkü bu hareketlerin aynısını babası da yapıyor yani bir erkeğin yaşının 9 veya 40 olması arasında hiçbir fark yok. Bu arada bu beyler, benim buzdolabının içine tamamen hakim olmamı bekliyorlar, tereyağı ikinci rafta, salçayı geçince solda kime sorsan gösterir kıvamında olmam gerekiyor. Peki o uzun uzun bakmak nedir, yani gerçekten birisi bişey ararken arar tarar di mi, yok kardeşim bunlar durup bakıyorlar sadece çünkü kadın kalksın gelsin aradığı şeyi bulsun çıkartsın istiyorlar. Evde yokken bile beni telefonla arayıp şu nerede bu nerede diye soruyorlar çünkü evin her santimetre karesini ezbere bilmem gerekiyor, öyle zannediyorlar.

Roller baştan dağıtılmış ne yaparsan yap olmuyor. O gen denilen şeyi geçemiyorsun.

Roller baştan dağıtılmış ne yaparsan yap olmuyor. O gen denilen şeyi geçemiyorsun. Toplumsal bişiy mi cinsiyetten mi kaynaklanıyor neden bilmiyorum ama evrensel de bişey sanki tuvalet kapağını kaldırmamak, kaldırsan da indirmemek. Yemeği mutlaka kadın yapıyor evde, yatağı kadın topluyor, erkek o yatağın neden her gün toplandığını anlayamıyor. Tuvalet kağıdı bitince yenisi lavabonun kenarında duruyor illa ki, takılmıyor o küçük sopaya, evin kadını gelip takınca tıkır tıkır oradan çekerek kullanıyorlar. Gayet normal buluyorlar bu durumu, tuvalet kağıdına ulaştın mı ulaştın tamam yani sonuç odaklılar. Aylarca evi süpürmeseler hiç rahatsız olmuyorlar, alerji hep kadınlarda. Yapmıyorlar mı yapıyorlar elbet ama söylemek gerekiyor. Kendini evin komutanı gibi hissediyorsun, bir süre sonra itici hale bile gelebiliyorsun. Yemek bitince tabak lavaboya konuyor belki ama asla bulaşık makinesine koyulmuyor, konsa da bulaşık makinesi yıkandıktan sonra boşaltılmıyor. Kül tablaları sigarayı söndürecek milim yer kalmayınca anca o zaman boşaltılıyor, evde giyecek çorap, don kalmayınca çamaşır yıkamak akıllara geliyor, pantolon ayyylarca giyilebiliyor. Yemekte ne var sorusu acıkınca soruluyor, kadından menü sunması bekleniyor. Yemek yoksa sorun edilmiyor hemen pide söyleniyor. Kilo hiçbir zaman dert olmuyor, sağlıklı, organik beslenme, diyet yapmak çok saçma bulunuyor. Evde patates kızartan, köfte yoğuran kadına gözler dolu dolu bakılıyor, defalarca aşık olunuyor. Yapmasan da dert diil onlar için köfteci Hasan Usta zaten yapıyor ne olacak yani! Alışveriş listesi ellerine verirsen alıyorlar ama evdeki eksilen şeylerin farkında bile dilller. İhtiyaç hasıl olduğunda bittiği fark ediliyor anca. Tenceredeki yemeği saklama kabına alıp buzdolabına kaldıran kaç erkek vardır acaba? Buzdolabında boş tencereler bile gördü benim

Desen: Zeynep Aytaç

gözlerim. Kedinin tuvaletindeki top çişleri toplayan var mı peki? Çöpü attıktan sonra yerine yeni torba geçiren? Yani bütün bu ıvır zıvır işleri toplasan bir kadının hayatının çok büyük bir zamanını yiyor. Öyle ufak tefek işler gibi gözükse de zamandan zaman çalıyor.

Ah bir de hasta olma halleri var bu erkek milletinin.

Eğer gripseniz sizden daha çok gripler. Başın ağrıyorsa onun başı senden daha çok ağrıyor, başının ağrıdığını ancak sizinki ağrıdığında fark ediyor. Benim de çok başım ağrıyor diyorlar. Grip olduklarında salondaki koltukta fosur fosur uyuyarak , ara ara inleyerek ve kesinlikle horlayarak hastalığı geçiriyorlar, git yerine yat lafı erkeklere söylenmiş bir söz. Bir kadın hasta olamıyor, hasta olsa da yatamıyor. Salonda hasta yatan kadın yok! Beylerin ağrı eşikleri de çok çok düşük, ahlar vahlar havada uçuyor.

Bir erkeğin hamile kaldığını düşünün. Aman aman ne aş ermeler, ne sancılar çeker. Doğa, o yüzden kadının çocuk sahibi olmasını sağlamış bence. Erkeğin başının altından kalkabileceği bir durum değil. Lohusalığı filan hiç çekilmez bunların düşünsenize, "Hızlı ve Öfkeli" filan izleyip hüngür foşurt ağladıklarını. Yataktan kalkamayacakları için o bebeğin halini düşünün altını filan değiştirmeyecekleri için pişikten kıpkırmızı olur yavrucağızın poposu. Ama kadın doğurduğu anda ayakta ve bin yıldır anneymişcesine sanki anneliğin kitabını

LIKE LALE

Ramize Erer

yazmış gibi bilinçli, bir yandan emzirip bir yandan altını değiştirip bir yandan her akşam banyosunu yaptırıp bir yandan diğer çocuğun kahvaltısını hazırlayıp servis saatine yetiştirip, her akşam matematik ödevlerine yardım edip bir taraftan da günde üç öğün yemek hazırlayıp, evi de tertemiz edebiliyor, burnuyla da tabak çeviriyor, tam bir akrobat kadın!

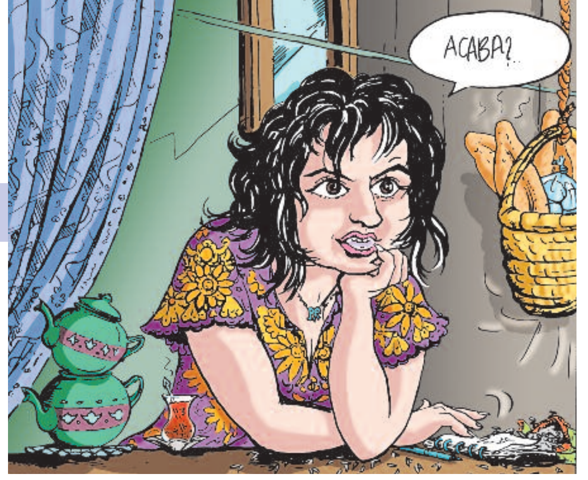
İşin en kötü tarafı, bu yaptıklarının zaten senin yapman gerekenler olarak görülmesi. Nedir yani, tabii yapacaksın düşüncesi. En medenisi de böyle, en küçüğü de, en büyüğü de böyle. Kimse bunları yaptığın için sana madalya vermiyor ve kadınlar gününü kutlayan o "çağdaş" erkeklerin bile kafasında bu klişeler yer etmiş, milim oynamıyor. Ve sen de bu görevleri bilinçaltına mis gibi yerleştirilmiş şekilde, tıkır tıkır, isyan etmeden, durup saniye düşünmeden yapar hale geliyorsun. Demiyorsun ki bir an bile, neden yapıyorum, neden robot gibiyim demiyorsun.

Kadınlar gerçekten on kaplan gücünde, tüm ormanın hakimi; erkeklerse neyse ne işte!!!

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• Bütün ikili ilişkiler aldatan ve aldatırken düşündüren bir **EX** sanatıdır...

• Yalnızlıkla arama hiçbir yanlış **EX** giremez artık...

• **EX** evlilik, **"şu odası, bu odası, şu saati, bu saati"** orası burası planlanmış bir evde yaşamak, bekârlık ise istediğin her yeri, her köşeyi, dilediğince şekillendirmek, vakitli vakitsiz yemek yiyebilmekdir...

• Evlilikten boşanmak, ortak bir geçmişin olmayan EX'ini gelecekte görmeme kararı almaktan çok daha ötesidir...

• İlişkiler esnasında uyguladıkları yöntemler de hepten yanlış olan **EX**'leri değerlendirirken bir de **Gidiş Yolu**na bakmak lâzım.

• **"Hiç de öyle görünmüyordu, hiç de kötü biri gibi durmuyordu"**... lar tutsaydı, zaten herşey tipe sirayet etseydi şimdi EX'ler **EX** olmazdı.

• Aldatan **EX** tekrar aldatırmış. Kesin bilgi, tv'de psikolog söyledi. Buna göre aldanan da tekrar tekrar aldanır... Bu daha kesin bilgi, aldatılanlar tv'de söyledi...

• **"Sorun Beş harfliler"** mevzusunun, ben de ki **EXgiller** sorunlar karşılığı dört harfliler olsa gerek.

• **"Hiç kel adam görmezdim, ama EX'ten kurtulunca bir baktım ki herkes kel"** gibi derdine göre görürsün ya, hangi resmi kuruma danıştım ise çekmeceleri kayıp nüfus kâğıtlarıyla doluydu...

• **EX**'ler boşandığı kişi başkasıyla evlenince değil de başkasından da boşanınca kıskanıyorlar... Sanki ondan başka kimse boşayamaz onun boşandığını mı Acaba?

• Bir insanın siyasi görüşü ilk bakışta görülebiliyorsa çok basit bir siyasetçilik var demek gibidir **EX**'lerin ilk bakışta ne menem şeyler karıştırdığını görebilmek...

PAPARAZZİYE YENİLİNKLER

Kadın Yanım...

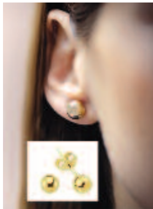
• Yaşa ve boya göre İdeal kiloya düşemedim, ama ikinci el kitap satan bir tezgâhtan 1900'lü yıllarda basılmış olan ve yaşa göre kilomu zafiyete yakın zayıf sayan ideal kitabımı buldum.

• Her bir kadın iltifat duyunca kendisiyle de beraber herşeyini kaybeder. Abonelik işlemleri için kimliğimin fotokopisini çeken genç **"hiç yaşınızı göstermiyorsunuz, gerçekten"** dediği andan sonrasında, yaşımı hiç göstermediği sandırılan kimliğimi resmen kaybettim. **"Yaşını gösteriyorsun ve hatta daha yaşlı gösteriyorsun"** deseydi, bütün dikkatimi toplayabilirdim, gevşeyemez, hiç olmazsa kimliğimi kollayabilirdim...

• **"Nüfus cüzdanımı kaybettim"** diyorum, komşum teyze diyor ki; **"O da bir şey mi Raziye? Kulağımdan çıkardığım altın top küpelerimi kağıt peçeteye sarıp komodin üzerine koymuştum. Sonra tozları alırken örtüyle birlikte balkondan yan arsaya silkelemişim kayboldu gitti"** ... Artık herşeyin ölçü birimi altın olmuş... Kadın kimliğini kaybetmiş, diğer kadına dert olan kulağının altın küpesi ... Eee parasından baksan 10 kişinin kimlik harç ücreti kadar pahası var. 10 yıl önce bekârlığa geçişte kimlik yenilediğimde 4.60 TL. idi...

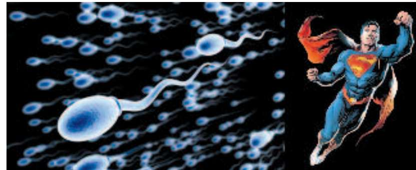

• Şu işim olsun diye adadığım adaklar, **"kendime bir şeyler ısmarlamak, kendime bir gömlek dikmek, kendim kendime biryerlere gitmek, aramam dediğim kişiyi aramak"** ... Her ihtimale bakındım, adak paketine en ihtiyacı olan kendimden başkası değil...

Ekran Tepik ...

• Yerel bir tv sağlık programında, telefona bağlanan erkek seyirci doktora; __**''doktor bey, efendim, şimdi, benim arkadaşımda sperman yok, amma çocuk sahibi olmak istiyor''** dedi. Doktor tıbbi cevabı verdikten sonra da **'' hah, ben kendüne öyle dedim zati, benim bu konularda bilgim var,**

okuyom yani'' dedi. İzleyeciliğime göre, misalen hangi anne ve kim istemez ki, çocuk SüperMan'dan olsa, çocuğun babası kahramanlar kahramanı **SüperMan** olsa ... Lâkin bu siperman o süperman değildi... Zannımca bu sorun da arkadaşının sorunu değildi...

• Yıllar önce anne olarak başladıkları Kadın Kuşağı magazin programının değişmeyen seyircilerinin tamamı artık şimdinin ergen anneleri ... Annelik yıllarında çocuklarını döven bu anneler, babaneler kadın kuşağı programındaki psikoloğa adeta günah çıkarıyorlar **"çok canımı yaktılar, ben de istemeden çok dövdüm hocam"** ve şimdilerde torunlarını döven çocuklarına **"dövme"**

diye kızdıklarını karşı çıktıklarını söylüyorlar... Sanki uzman hekim herşeyi affederse güzel günlerin hatırına arınacaklarmış dayaklar zamanla geçermiş gibi gibi...

• Ve aşırı şımarıklılık temalı Dizi filmler, içinde yaşadığımız gerçek hayattan çok daha uzun…

Kur Tepik ...

• Babama pazarda alışveriş yaparken para üstü olarak Türk lirası ile karışık döviz bozuk paralar vermişler. Artık ne kadar yoğun ceplerimize geçtiyse... Bir avuç bozuk para içinde bir de **2 pound** ve **50 cent** var. Verdiği paradan daha çok para üstü almış yani **1 lira** ve **50 krş**.yerine **15 lira ve 3 lira** verilmiş aslında ama babam hâlâ 1,5 tl.'sinin verilmemesinin stresinde... Parayı Lidyalılar bulmuşsa da, para karıştırmayı biz bulmuşuz işte...

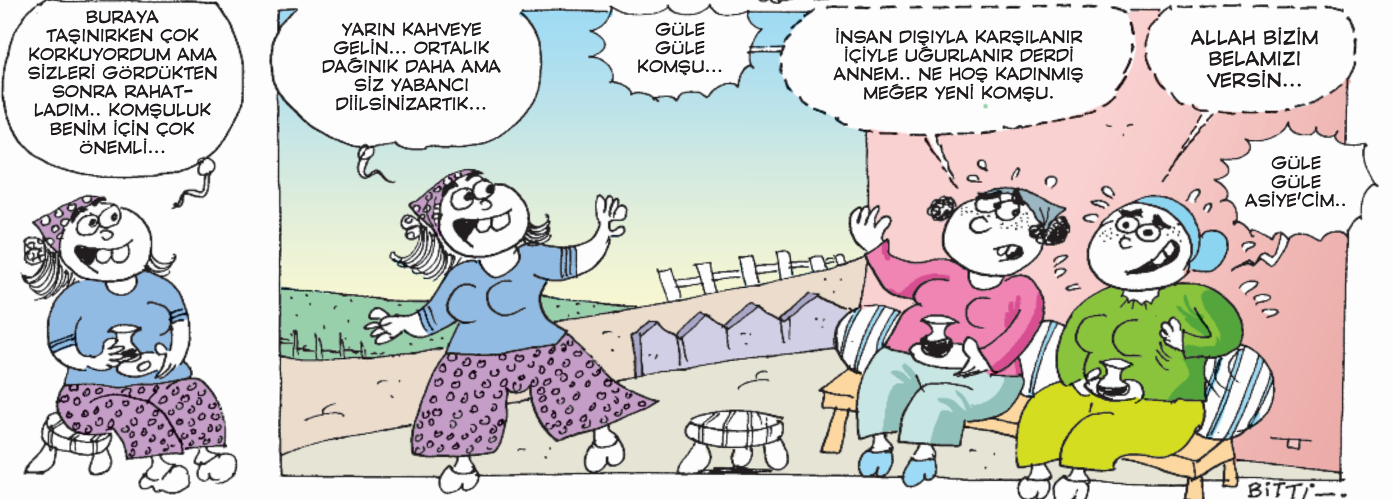
Suratsız

feyhan güver

DİONİSOS'UN ASKERLERİYİZ.

Karşı kıyılardan kalimeralar, Merhabalar…Normal hayatlarında sabahı ve öğleni çalışarak, ikindiyi siesta yaparak, akşam ve yatsıyı eğlenerek geçiren Yunan halkı, karnaval dönemini beş vakit sokaklarda, coşarak geçiriyor. Karnaval, Ortodoksların (tutmayacakları) Paskalya perhizine girmeden önceki üç haftalık bir süreç ve komşularda manyakça kutlanıyor. Karnaval geleneği eski Yunanların putperest ritüellerinden, şarap, coşku ve taşkınlığın Tanrısı Dyonisos'un anısına yapılan kutlamalardan geldi günümüze kadar. Eski Yunanlar şarabın su gibi aktığı, Dyonosos adına yaptıkları şenliklerde satirler* gerçek kimliklerini maskelerin arkasında gizleyerek, hayvan derilerinden yapılmış değişik kostümlerle, cesur eylemlerle, kışkırtıcı davranışlarıyla, omuzlarda taşınan falloslarla** sokaklarda çılgınca eğleniyorlardı. Kimliklerini maskelerin arkasında gizleyenler, müstehcen temsillerle, erotik düşüncelerini özgürce ifade edebiliyorlardı. Hristiyanlık ortaya çıktığında Olympos Tanrılarına ibadet etmekten vazgeçtik gibi görünsekte Dyonisos'un askerleri olmaktan, Karnaval geleneğini sürdürmekten, sokaklar da çılgınca eğlenmekten vazgeçmedik.

Gökçeada'da karnaval eğlenceleri sönük geçtiğinden, Dyonosus'a ihanet etmemek adına, karşı kıyılarda komşulardayım. Her yerde Karnaval şenlikleri tam gaz devam ediyor. Hangi sokağa girsem karşımda yüzleri boyalı, acayip kıyafetlerle, kadın mı, erkek mı, deli mi, akıllı mı belirsiz, kimileri tamtamlarla, kimilerinin akla hayale gelmeyecek saçma sapan eylemleriyle karşılaşıyorum. Geçtikleri yerlerden Dyonisos'un satirleri ve nymfesleri*** peşine taktığı gibi, istemem cebime koy modun da olan, esnaf ve halkı eğlencelerine katmayı başarıyorlar hop hop…Balık temizleyen balıkçı kanlı elleriyle peşlerinden dans ederken balığının temizlenmesini bekleyen müşteri de başlıyor dans etmeye. Kimsenin acelesi yok bu ülkede. Esnaf, müşteri, çocuklarda dahil, sokaklarda lay lay lom….

Ve bu hengamenin arasında 8 Mart. İnternetten "Kadınlar Derneğinin" bir etkinliğini görüyorum. Belirlenen saatte meydandayım. Yedi erkek pano ve döviz hazırlamakla meşgul. Dyonosos'un nymfesleri oy birliğiyle " Kadınlar gününü" erkeklere havale etmişler. Belli ki bunlar Türk erkeği tanımamışlar. Erkekleri bu işten, birazcık aşağılayarak, vazgeçirmeye çalıştıysam da başaramadım. Erkekler kadınlar gününü eksiksiz hazırladıktan sonra dört kadın teşrif ettiler. Hazır buldukları dövizleri boyunlarına geçiriyor, 8 Mart panosunu erkekler taşıyor, bende peşlerinde üç yüz metre kadar yürüyoruz, tak tak kutlamayı bitiriyoruz, yallah eğlenceye. " Kadınlar gününde" erkeklerin talebi Yunanistan'ın savaşlara ve göçmenliğe neden olan NATO'dan çıkması. Kadınların yok…Onlar fazlasıyla almış alacağını…

Eğlencelerin doruğa ulaştığı, karnavalın son haftasındayız. Ben ise sokaktan sokağa zıplaya hoplaya her çeşit şenliklere, dev kadrom, kendimle katılıyorum. Meydanda, sersem tavuk gibi, dolaşırken karşıdan bir arabanın çektiği kocaman kafes dikkatimi çekiyor. Üzerinde "Amazon ormanlarında bulunan yeni kuş türü yazıyor." Ben, saf torik, yeni kuş türüyle tanışmak için kafese yaklaşıyorum…Ahuuuu! Rengarenk tüylerin arasında rastgele sperm saçan üç fallos… Sperm banyosu yapan genç kızlar kıkırdayarak uzaklaşıyor…Kimse kızmıyor, sinirlenmiyor buralarda…

Ve karnavalın sonuna geldik. Perhizin ilk günü et yenmese de Yunan halkının eğlenmesine hiçbir güç engel olamaz. Deniz ürünleri, uzo, şarap, dans ve maskaralıklar devam ediyor. Bugünün en muhteşem geleneği ise gökyüzünde rengarenk uçan yüzlerce uçurtmalar. Mesta köyünde ise payidar ağa geleneği yaşatılıyor. Mesta ortaçağdan kalma taş evleri ve daracık labirent gibi sokaklarıyla güzide Amerikalıların gözdesi bir köy. Korsan saldırılarından korunmak için surlar içinde kurulan köyün iki kapısı

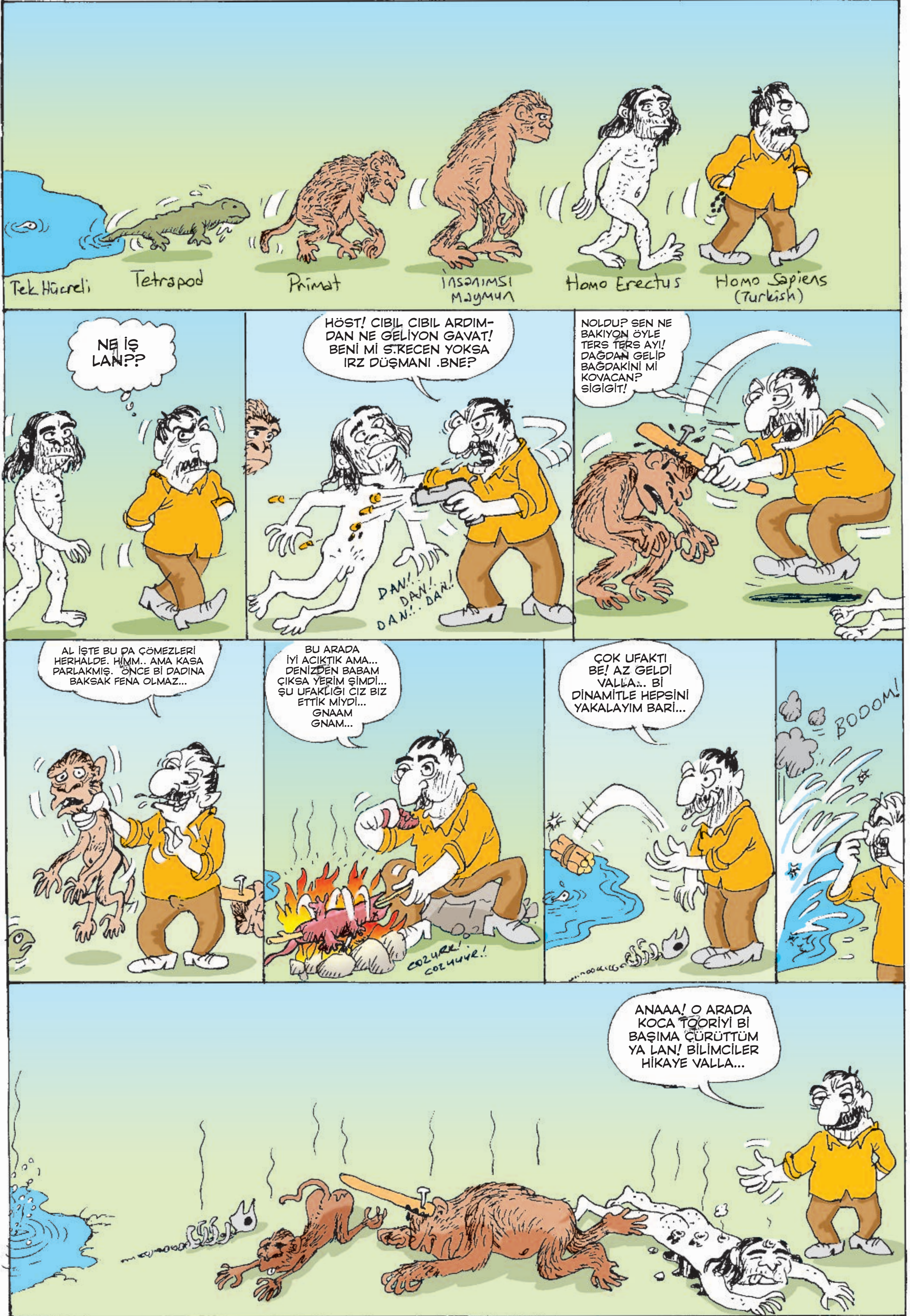

var. Ağa canlandırması Osmanlı hakimiyetinde 346 yıl yaşayan Xioslular ağır vergiler ödemenin, her fırsatta cezalandırılmanın öfkesinden doğan bir gelenek. Kadı ve yardımcısı köy meydanına iki eşeğin sırtında, müzik, top atışları ve danslarla, getirilerek özel kürsüye oturtuldu. Etkinliği düzenleyen dernek adına bağış yapmak isteyenlerin adları ağanın önüne kondu. Feriştah ağa, listede adları geçenleri,tek tek huzuruna çağırıyor olmadık sebeplerle yargılıyor, kırbaç ve para cezası veriyor. Etraftakiler sıranın onlara da geleceğini bildiklerinden şakalaşıyor, eğleniyorlar. Biraz da ben eğleneyim diye düşünüyorum. Valide Sultan edasıyla Ağanın karşına, çağırılmadan, çıkıyorum. Türkçe konuşarak, karşı kıyıları göstererek Türkiyeli olduğumu anlatıyorum. Ağa ve tayfası Türk olduğumu sanıyorlar ve çok seviniyorlar. Welcomlar falan…ben kaşlarımı çatarak hiçte welcomlaşmadığımı, bu kez Yunanca konuşarak, Erdoğan'ın elçisi olduğumu toplanan paraları derhal mecidiyeye çevirmelerini ve bana vermelerinin söylüyorum. Yüz ifadeleri değişti.. şaşkınlık mı hiddet mi anlayamadım. Velhasıl 1821 isyan ruhunun hortlatmasına saik olmamak için, bıyık altında gülerek, rolümden feragat ediyorum…

Eğlencenin ve sarhoşluğun zirvesine vardığım şu günler "kimsenin askeri değilim" tezimi çöpe atmamama vesile oluyor...

*Dyonisos'un yoldaşları, hizmetkarları
**Erkeklik organı
***Bakireler.

EVRİM TEORİSİ ÇÜRÜTÜLDÜ!

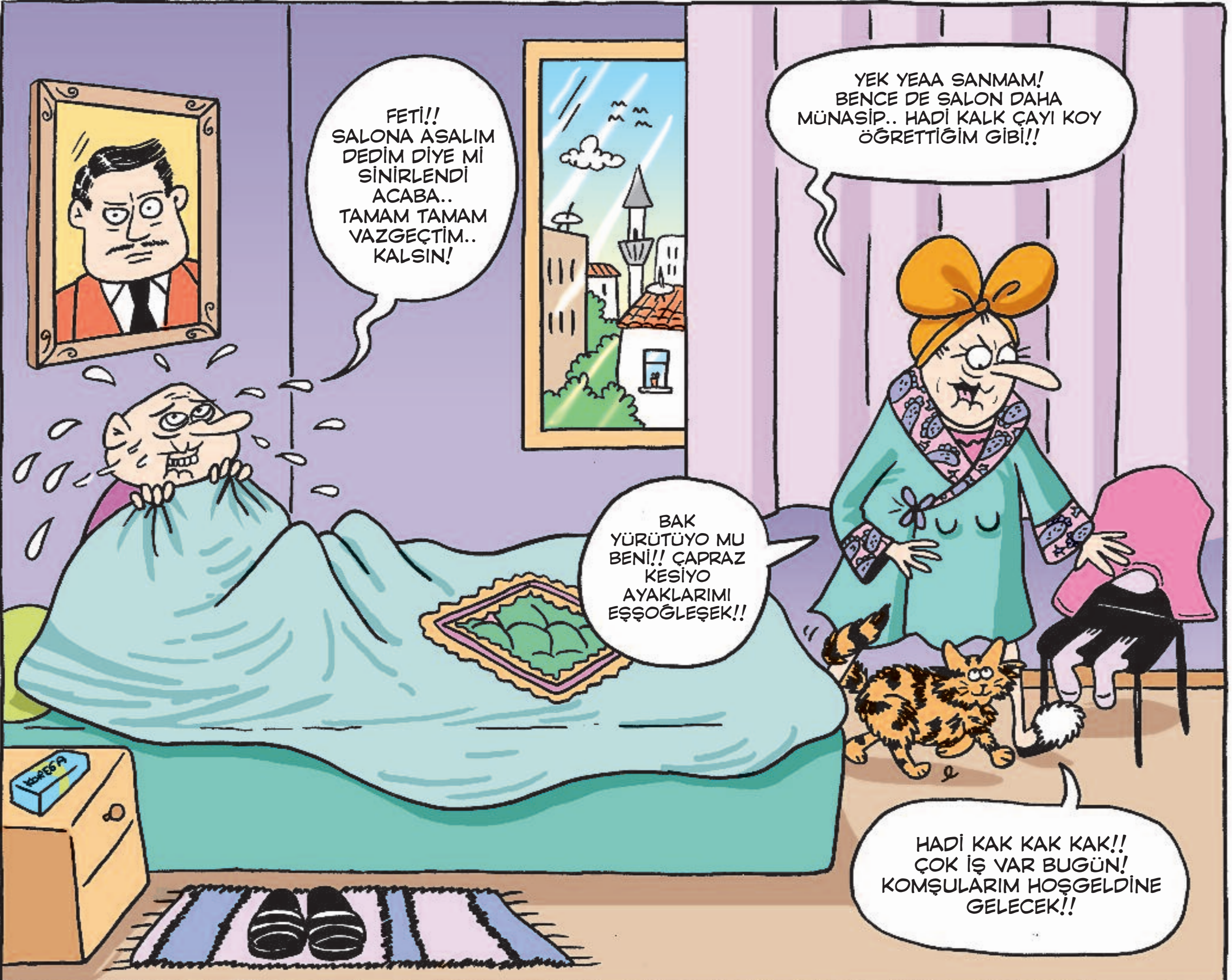
Fetiye Nene

İpek Özsüslü

ALBERT İLE FETİYE ÖN BALAYI İÇİN TÜRKİYE'YE GELİRLER.. PİJAMA GETİRMEYİ UNUTAN ALBERT ENİŞTE FETİYE'NİN İLK KOCASI RASİH BEY'İN SANDIKTAKİ PİJAMALARINI GİYER... KARYOLANIN BAŞUCUNDA TÜM HEYBETİYLE FOTOĞRAFI ASILI DURAN RASİH BEY'DEN TIRSAN ALBERT FOTOĞRAFI SALONA ASMAK İSTER.. RASİH BEY Mİ? BELKİ MALI KIYMETLİDIR BELKİ DE CANI RAHMET İSTEMEKTEDİR.. BİLİNMEZ.

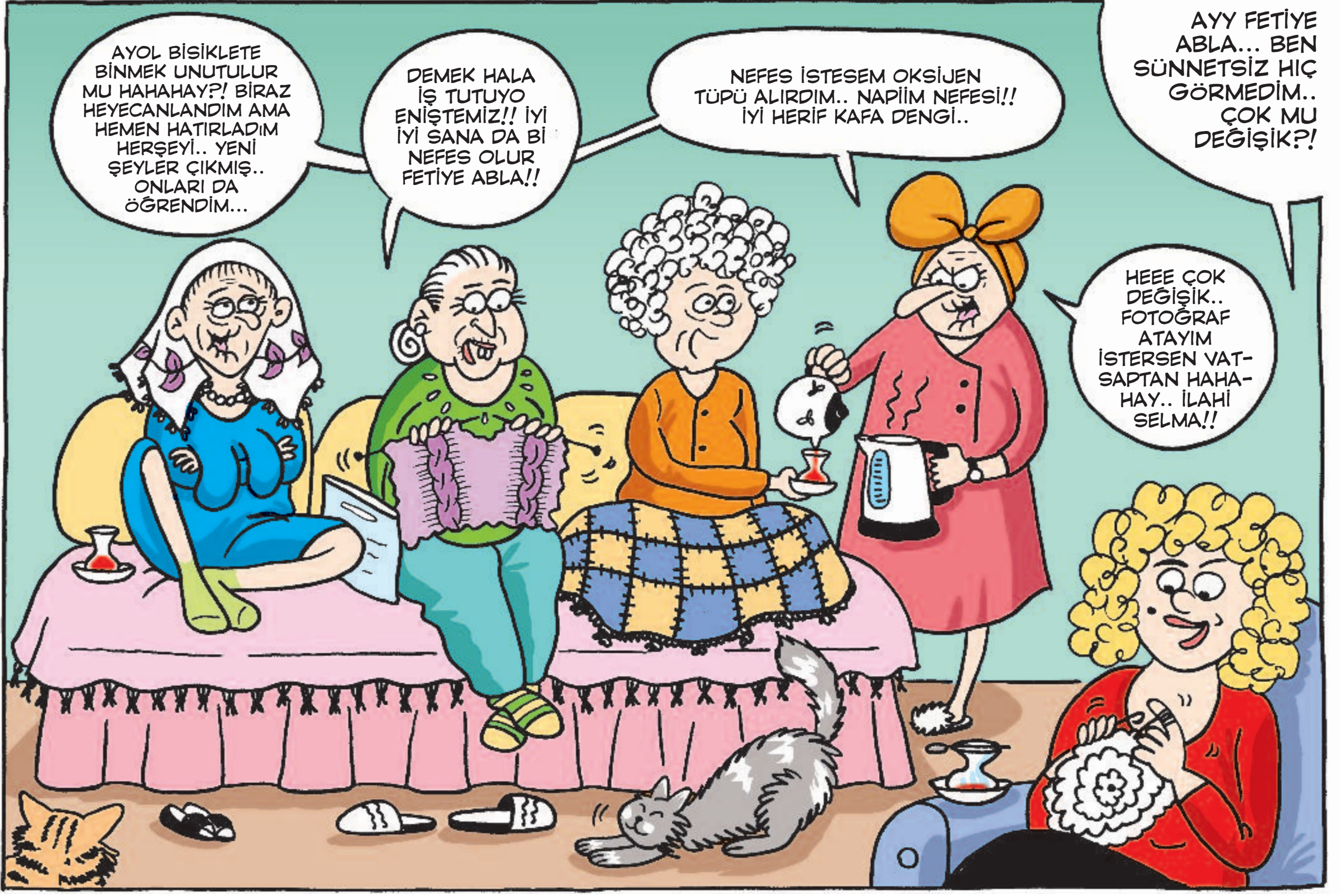

KAHVALTIDAN SONRA
EVET RAHMETLİ 1,85 VARDI.. GENÇLİĞİMDE YETİŞMEK İÇİN 24 PONT GİYERDİM.. SONRA SALLAMADIM..
SONRA BOYUMU SORDU.. SÖYLEDİM.. SONRA PİJAMAMI ÇIKARTTI.. BEN GİDİP PİJAMA ALAYIM BARİ KENDİME FETİ.. BENCE ONA KIZDI...

PEKİ GİT.. ZATEN MİSAFİRİM GELECEK.. KÖŞE YASTIĞI GIBI OTURMA EVDE!! AAA ŞİMDİ HATIRLADIM...
BEN DE RÜYAMDA RASİH'İ GÖRDÜM.. BULUTLARIN ÜSTÜNDE YÜRÜYODUK.. KOLUNA GİRMİŞİM..

HALA ÇOK GÜZELSİN FETİKO!!
BİLİYORUM AÇILIŞA GELDİM..
ESSAH MI?
LONDRA'DA DONCU AÇTIM BEY!! AŞNA FİŞNE UNDERWEAR!
SENİNLE GURUR DUYDUM HANIM!! YAŞAMA SEVİNCİNİ ASLA KAYBETME!! KENDİNİ SAKIN EZDİRME! AMA GÖRÜMCENE DİKKAT ET!
DEDİ!

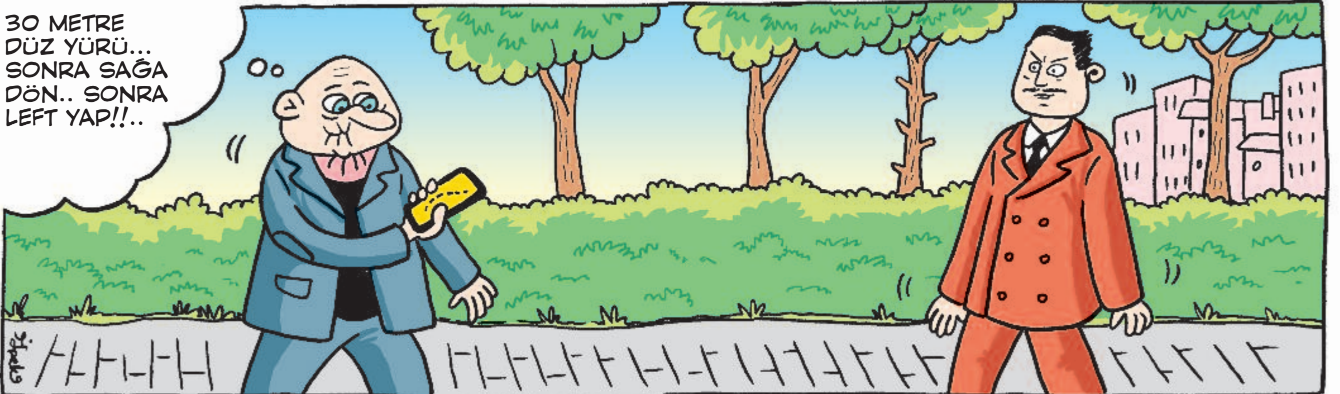

HAYIRDIR İNŞALLAH!! NEYSE BIRAKALIM BUNLARI.. BEN SANA YOLU TARİF EDERİM.. ÇIK ARTIK EVDEN..
TA.. TAMAM.. TERLİK TE ALICAM..

EEE HOŞGELDİN FETİYECİİİM!! HEM DE GÖZÜN AYDIN.. ALLAH TAMAMINA ERDİRSİN! NİŞANLINI GÖRDÜM.. TEMİZ Bİ YÜZÜ VAR.. BUNCA YILDAN SONRA BÜYÜK CESARET.. İYİ ÜŞENMEDİN.. UNUTMAMIŞ MISIN KIZ O İŞİ?! HAHAHAH

AYOL BİSİKLETE BİNMEK UNUTULUR MU HAHAHAY?! BİRAZ HEYECANLANDIM AMA HEMEN HATIRLADIM HERŞEYİ.. YENİ ŞEYLER ÇIKMIŞ.. ONLARI DA ÖĞRENDİM...
DEMEK HALA İŞ TUTUYO ENİŞTEMİZ!! İYİ İYİ SANA DA Bİ NEFES OLUR FETİYE ABLA!!
NEFES İSTESEM OKSİJEN TÜPÜ ALIRDIM.. NAPİİM NEFESİ!! İYİ HERİF KAFA DENGİ..
AYY FETİYE ABLA... BEN SÜNNETSİZ HİÇ GÖRMEDİM.. ÇOK MU DEĞİŞİK?!
HEEE ÇOK DEĞİŞİK.. FOTOĞRAF ATAYIM İSTERSEN VAT-SAPTAN HAHA-HAY.. İLAHİ SELMA!!

NEYSE.. ŞAKAYI BIRAKIN DA KIZLAR... DÜN GECE İKİMİZ DE RÜYAMIZDA RASİH BEY'İ GÖRDÜK. ALBERT'İ SOYMUŞ... Bİ SOĞUMA GELDİ BANA.. GÖRÜMCENE DİKKAT ET DEDİ...
AYY TÜYLERİM DİKEN DİKEN OLDU.. HAYIRDIR İNŞALLAH!!

INSTIGRAM MI FISTIGRAM MI ONA ÇOK KOYMA FOTO.. ORDA NAZAR ÇOK OLUYO FETİYE! NAZARA GELDİN SEN!!
NE ALAKA BACIM.. O ZAMAN HADİD KARDEŞLER, SİNDİ KRAFORT'UN KIZI MIZI YATAKTAN BAŞINI KALDIRAMAZ!!
HAKKI VAR FETİYE.. BİRAZ PAYLAŞIMLARINI AZALT.. SİZE Bİ KURŞUN DÖKTÜRELİM.. RASİH BEY'İN DE RUHUNA Bİ EKMEK DAĞIT BACIM..

30 METRE DÜZ YÜRÜ... SONRA SAĞA DÖN.. SONRA LEFT YAP!!..
SÜRECEK...

Feminizmi Anlamak...

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Feminizmin, bu akımı benimsemiş olsun ya da olmasın, pek çok kişi için çağrıştırdığı fikir hadi itiraf edelim ki; ***"erkek düşmanlığı"***dır. Biraz etimolojisinden bahsederek devam etmek istiyorum, neymiş bu günlerce "*...ezanı yuhaladılar*" diyerek saldırılan akım. Kısaca anlatalım ki, kafalarımız biraz netleşsin... Feminizm sözcüğü ilk kez 'da 1837 yılında kullanılmıştır. 1890'lı yıllarda o zamana kadar kullanılagelen kadıncılık yani sözcüğünün yerini alarak ingilizceye geçmiştir. [Ahmed Mithat, 1900 yılında şöyle tanımlamıştır sözcüğün anlamını; *"...nisvanın(kadınların) hukukunu birazcık olsun artırmağa çalışıyorlar. Bu neviden bulunanlara feminist deniliyor.*'' Ve Hüseyin Rahmi Gürpınar Tebessüm-i Elem (1914) eserinde, "...Avrupa'daki 'feminizm' cüretlerini, savletlerini görmüyor musunuz?'' diyerek tıpkı bugün olduğu gibi bir bakışla değerlendiriyor.

Bugün bazıları şöyle başlık attılar birinci sayfadan; ***"feminazi".*** Evet feminizm böyle de kullanılabilen bir sözcük, ancak atılan gazete manşetindeki amaçla değil... Kavram olarak feminizmi ilk kez 1872'de kadın hakları akımını tanımlamak için Fransız yazar kullanmıştır. Kavramın içeriği tam olarak, **"kadınların toplum rollerini ve haklarını genişletmeyi öngören bir doktrin"** olarak açıklanmaktadır. Baya ciddi bir şey, öyle hafife alınacak bir kavram, akım ya da düşünce değil. Hareket, eylem ve ideoloji desek de olur.

Kavramın anlaşılmasına katkı sağlayan genişletilmiş bazı anlamlar içerdiğini de görüyoruz. Esasında, çok da açık feminizmin ne olduğu, *"feminizm, erkeklere kamusal alanın –çalışma, spor, savaşve çatışmalar, siyaset yönetme-hükümet etme- sorumluluğunu verirken, kadınları ev içinde ücretsiz çalışmaya, yani köleliğe mahkum eden, aile hayatının bütün yükünü onların sırtına yükleyen mevcut sosyal sistemin sorgulanmasıdır."* Bu sorgulama rahatsız edici ise, kimleri rahatsız ettiğine bakmak feminizmin neden erkek düşmenlığına indirgendiğinin anlaşılmasını da kolaylaştırır. Feminizm bu içeriği ile bir meydan okumadır aslında. Kadınları ikincil, değersiz, bağımlı bir konuma hapseden sistemin bütün güç yapılarına, yasalara, geleneklere kabul etmeyerek karşı koymaktır. Bazen mücadele ederek bazen uzlaşarak bazen de kadınlar, haklarını kazanmak için hep birlikte seslerini ıslıklarla ya da trampetler çalarak yükselterek feminizmi anlatmaya çalışmaktadırlar. Duyanlara, duymayanlara, duymak istemeyenlere seslerini ulaştırmaktan başka dertleri de olamaz merak etmeyin...

Feminizm yalnız kadınlar için değil, sanırım bunu anlamadan feminizm suçlanmaktan kurtulamayacak.

Feminizmin temeli her alandaki ataerkiye karşı durmaktır. Feminizm bir eşitlik mücadelesidir. ***Feminist Manifesto, Kadınların özgürlüğü için 15 madde* kitabında*** Chimamanda Ngozi Adichie şöyle söylüyor; ***"bana göre bir feminist, 'evet günümüzde bir toplumsal cinsiyet sorunu var ve onu çözmeliyiz, daha iyisini yapmalıyız' diyen kişidir. Kadın erkek, hepimiz daha iyisini yapmalıyız..."***

Feminizm yalnız kadınlar için değil, sanırım bunu anlamadan feminizm suçlanmaktan kurtulamayacak. Feminizmi, inanın çocuklarını tüm ön yargı ve kalıplardan, ayrımcılıktan, toplumsal cinsiyet tuzaklarından arınmış bir dünyada yetiştirmek isteyen ebeveynlerin, öğrencilerine adil ve hakkaniyetli davranarak yetişmelerini isteyen eğitimcilerin anlaması bize bize yetecektir. Toplumsal genel geçer kalıpları ve normları insanlar icat ettikleri gibi, yine insanlar değiştireceklerdir. Çeşitliliğe saygı ve empatinin olduğu toplumda kapsayıcılık/içerme de olacaktır. Kapsayıcılık/içerme kültürünün temeli ise, saygıdan geçiyor. Feminizm önce saygı duyulmasını istiyor ve bekliyor. Ve yine söyleyelim, feminizm kadınlar için değil, feminizm herkes için...

** C. N. Adichie, 2017. Feminist Manifesto: Kadınların özgürlüğü için 15 madde. (Çev: B. Kovulmaz). Doğan Kitap, İstanbul.*

Tüm kitap-çılarda

Rubik Küp

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

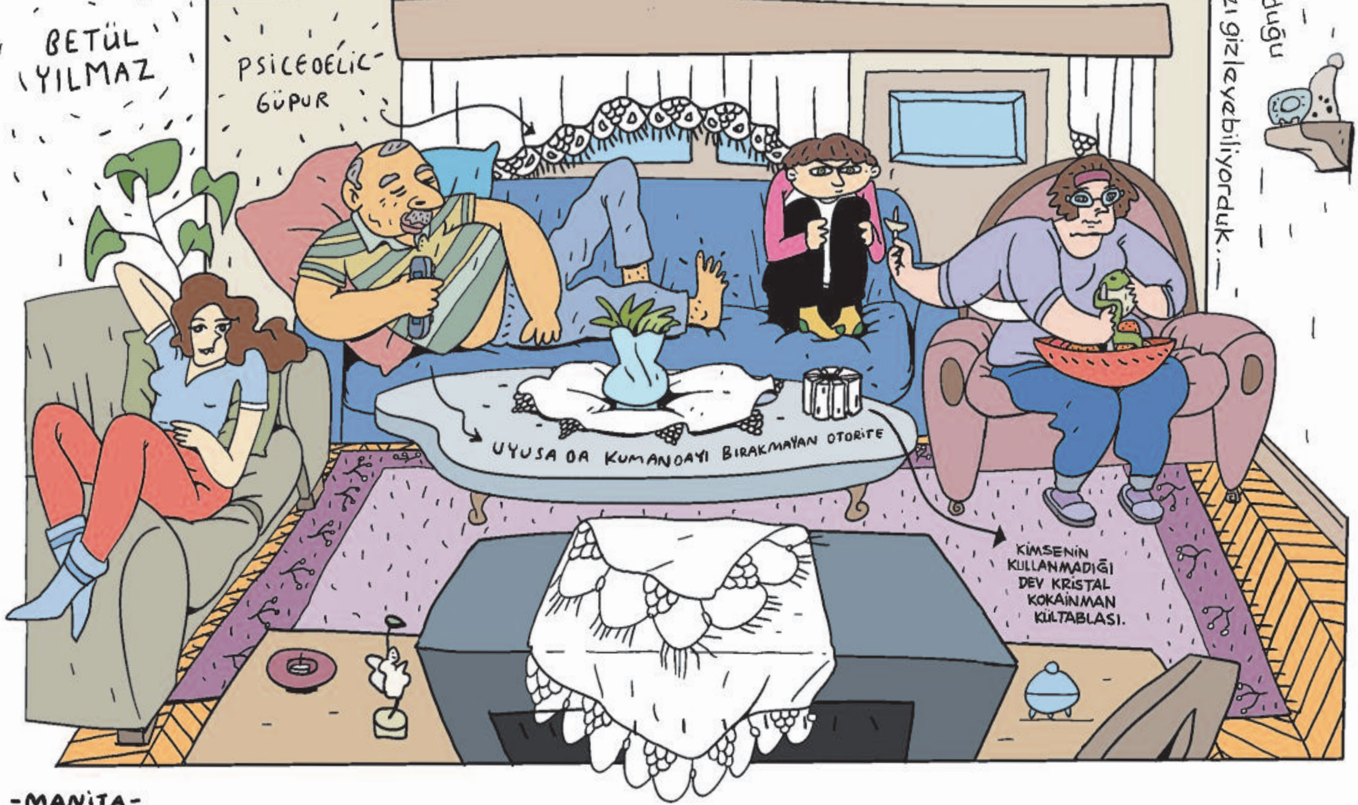
İşte şimdi evin bu yeniliklerinden bir hafta sonra istediği gibi balkon parmaklıklarına kollarını koyup dirseğini parmaklıklardan aşağıya sarkıttığı, sigarasının külünü on ikinci katın rüzgârına bırakabildiği bir akşamı yaşıyordu. Güzel, keyifli bir akşamdı. Tüm huzur unsurları bir aradaydı. Hafif bir rüzgâr, salondan gelen televizyon sesi, masasında çay, pencereden içeriye baktığında gördüğü oğlu… İşte içeri bakmak için kafasını döndürdüğünde Marlon, çayını alırken sehpanın kenarında duran çakmağa kolu çarptı. Ağzını “kahretsin” demeye hazırlanır gibi gerdi ama tek bir söz söylemedi. Çakmağın yerle temas ettiğinden emin olmak için çayından bir yudum bile almadı, nefesini tuttu, gözlerini kapattı, şehrin gürültüsünün arasından çakmağın temas edeceği yer ile ilgili kesin bilgiye ulaşmak için elinden gelen tüm hassasiyeti gösterdi ve pat! Çakmak betonun üzerindeydi. Yukarıya ulaşan bir küfür de yoktu ya da bir haykırış. Çakmağın kimsenin kafasına düşmemesinden memnun gözlerini açtı, çayından bir yudum aldı. Çakmak, muhtemelen artık çalışmayacaktı. Çıkan pat sesinde küçük bir bomba efekti vardı. İçindeki gaz infilak etmişti. Muhtemelen küçük de bir alev çıkarmıştı ama o görmemişti. Öyle olmuş olmalıydı. Başını hafiften aşağıya uzattı. Akşamın bu karanlığında çakmak filan görünmüyordu tabii. Aşağıya indiğim zaman bakarım diye düşündü. Çalışıyorsa çalışıyordu. Alırdı o zaman onu. “Çalışmıyorsa olduğu yerde bırakırım.” diye düşünürken çayından aldığı yudum damağından aşağıya kaydı. Düşüncelerini onaylayan kafatasının yukarı aşağı hareketi çayın mideye akışını da hızlandırmıştı. Çaydan sonra içeceği sigara geldi aklına. Evde kibrit filan gibi bir ateş kaynağı, aaa evet ocağın çakmağı vardı ki. Ne düşünüyordu Marlon… “Çakmağı olduğu yerde bırakırım” diyordu. Olduğu yerde bırakırdı evet. Bozulmuş ve artık çöp olan bu çakmağı alıp atmalıyım gibi işlerle uğraşmazdı o. Eline alır bir iki kere çakardı. Olmazsa yere bırakırdı. Ondan çıkan şeyler artık işe yaramıyorsa olduğu yerde kalmalıydılar diye düşünürdü. Elinde çöple gezmezdi Marlon. Böyle entellikler ona yakışmazdı. Bu arada onun adı Marlon değil ama adının hep Marlon olmasını istediğinden bu hikâyede adı böyle geçiyor. Evet evet Marlon Brando hayranlığından geliyor bu isim. Bütün hayatı boyunca “Baba” gibi bir baba olmanın hayalini kurdu. Sigarasını içişiyle olsun, bazen kahvenin dışında otururken kucağına alıp okşadığı kediyle ince ince kasılırken göründüğü haliyle olsun… Tabii ki bundan hiç ama hiç kimseye bahsetmedi. Çok gülerlerdi ki bahsederse. “Allahın delisi” derlerdi. Çünkü bir kere kulaklarıyla şahit oldu. Nihat vardı. Nihat kırtasiyeciydi. Kırtasiyeyi karısına bırakıp bırakıp kahveye kaçardı. Bir gün bulmaca çözerken, bulmacadaki resimdeki ünlü Ahmet Özhan’dı. Nihat başladı gençken nasıl Ahmet Özhan’a benzediğinden bahsetmeye. İşin saçmalığı Nihat’ın gözlerinin renkli bile olmamasındaydı. Karaya kaçan bir kumraldı. Gerçekten saçmalamıştı. Sonradan Nihat’ın olmadığı ortamlarda arkasından çok konuşuldu. Hatta Nihat’ın konuşurkenki taklidi bile yapıldı kaç kez. Marlon, böyle alaya alınmayı kaldıramazdı. Elbette yüzüne bir şey demezlerdi. Zira toplum mevcut

ikiyüzlülüğünü korumayı sever ama arkasından konuşacaklarını bilme duygusu bile onu sokağa çıkmaktan alıkoyardı. Hayatının kalanını balkonda geçirirdi. Şimdi de hayatının yaz mevsimine denk gelen kısımlarını balkonda geçiriyor ama o zaman hepten balkondan nefeslenirdi. İşe filan gidemezdi. İşi de makam şoförlüğüydü. “Aslında işe gitmesem ya keşke” diye düşündü. Eski evlerinin arsasını verdikleri bu yüksek binada paylarına beş tane 3+1 daire düşmüştü ve gerçekten iyi bir kira gelirleri olmuştu. Sonra çayından bir yudum alıp televizyona baktı. Balkonda otururken pozisyonunu içerideki televizyonu görebileceği şekilde ayarlardı. Televizyonda hiçbir şey yoktu. Karısı da ortalıklarda görünmüyordu. İçeride nelerin peşinde kim bilir? Kadın o sırada mutfaktaki küçük televizyondan sevdiği artistin dizisini dinliyordu. İzlemiyordu. Arada sevdiği artistin çıktığı sahnelerde kafasını çevirip adama bakıyordu sadece. O anlarda elindeki bulaşık yıkama işi bir süreliğine donuyordu. Çok yakışıklı adamdı gerçekten de. Eskiden çirkin bir şeydi ama. Sonradan böyle yaşlandıkça sanki… Yine bulaşıklara dönüyordu. Marlon, o sırada oğlunun zekâsı için son umut olan rubik küple oynamasını seyretmeye başlamıştı içeriden. Dersleri berbattı çocuğun. İlkokul dörde gidiyordu. Okumayı ikinci sınıfta sökmüştü. Derslerinin kötülüğü kadar tuhaf huyları da vardı. Öğretmenleri bir doktora götürün demişti ama “çocuk sonuçta bu, büyüdükçe düzelir” diye kendilerini kandırmayı daha ucuz buluyorlardı. Marlon, oğlan bu kafayla gider, okumaz ele güne muhtaç olur da ileride bir ekmek bulamazsa diye çok korkuyordu. Oğlan okursa hem itibar olur. Şoförün oğlu derler… doktor olmuş ya da belki avukat hiç olmadı öğretmen en azından. Ama okuması lazım. Zekâsının gelişmesi lazım. Şimdi çocuğu seyrederken bu kadar düşünce ağır gelince kafasını balkondan şehre doğru uzatıyor. Şehirde yaşadıklarını anlatsam roman olur. Bardağındaki çay bitince kafasını salona döndürüyor. Karısı ortalıkta gözükmeyince hem hareket olur, beli kemiği kıpırdar diye sandalyeden inip salona geçiyor. Elinde çay bardağıyla oğlanın yakınına geldiğinde gözü çocuğun elindeki rubik küpe takılıyor. “Napıyon?” diye soruyor. Oğlan “hepsini aynı ediyorum” diyor. Evet çocuk haklı. Rubik küpteki renkli noktaların etiketlerinin çıktığını fark etmiş. Etiketlerini sökerek hepsini beyaz yapıyor. Adam, Baba yani Marlon elinde çay bardağıyla donup kalıyor. Oğlanın geleceği gözünde canlanıyor. Bir an kendi itibarını düşünüyor, sonra kahvede arkasından konuşulacakları… Dolandırıcı mı olur oğlu belki yalancı bir politikacı… Bunu kendine hiç yakıştıramıyor. Hem o oyuncağa on lira verdi! “Senin şarap çanağına…”diye başlayan küfür bitmeden dengesini kaybedip elindeki, dibinde azcık çay kalan bardağı yere düşürüyor, oğlanın elindeki rubik küpü kapıp balkondan uzaklara fırlatıyor. Karanlıktan onlara doğru bir ah yükseliyor ama duymuyorlar. Kadın telaşla mutfaktan geliyor. “Yaaaaa ama”diyor ağlamaklı, “ben o halıyı bugün sildim.”

Desen: Zeynep Aytaç

İLİŞKİLERİM VE EKRANLAR

Greta Dünyayı Ku

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

"Nasıl başardınız? Uygarlığınız yükselirken, kendi kendinizi yok etmeden ilerlemeyi nasıl başardınız?" **Dr. Elenaor Ann**'in, karşılaştıklarında gelişmiş uzaylı uygarlığına sormak istediği soruydu bu. 1997 yapımı **The Contact** filminde geçiyordu. Türkiye koşullarından habersiz bir şekilde, büyüyünce astronot olmak isteyen benim için dünyanın en güzel filmlerinden biriydi bu film. Bu soru ise, o güne kadar 16 yıllık ömrümde duyduğum en zekice soruydu ve kalbimin pırpır etmesini sağlamıştı.

Daha sonraları filmin aslında dünyaca ünlü astrofizisit/kozmolojist/astrobiyolojist **Carl Sagan**'ın 1985 yılında yayınlanan romanından uyarlandığını ve bu sorunun bilimin temel sorularından biri olduğunu öğrenmiştim. Yıllar içinde dönüp dönüp düşündüğüm ve düşündükçe uygarlığımıza olan inancımı sorgulatan, dünya gezegeni ve uygarlık kavramı üzerine düşünmemi sağlayan, bana ilham veren bir fener oldu bu yegane soru.

16 yaşındaki Greta'nın İsviçre Parlamentosu önünde tek kişilik protestosu ile başlayan ve bir anda tüm Avrupa geneline dalga dalga yayılan iklim protestoları ...

16 yaşındaki **Greta**'nın **İsviçre Parlamentosu** önünde tek kişilik protestosu ile başlayan ve bir anda tüm **Avrupa** geneline dalga dalga yayılan iklim protestolarını görünce bu soruyu ve Carl Sagan'ın müthiş eserini hatırladım yeniden.

Benim neslim küresel ısınmanın varlığını duymuş, Carl Sagan'ı okumuş ama umursamamıştı. Bizim için bir bilimkurgu hikayeden, bilimsel bir mitten ve çok uzak bir gelecekte yaşanacak büyük bir felaketten başka bir şey değildi. "**Büyük tufan**"la "**küresel ısınma**" arasında kalmış, popüler bilimle harmanlanmış, hiçbir büyük savaş ve gerçek bir yıkım görmemiş, biraz da başına buyruk bir nesildik çünkü biz. Ve

üstelik söylediklerine göre; her şey için henüz çok erkendi. Zaten dünyada bir şeylere el atmak ve bir şeyleri değiştirmek için ya çok erken, ya da çok geçtir; bize söylenen hep bu olmuştur.

Velhasıl, benim de 16 yaşlarında **Bilim Teknik** dergisindeki bir makaleden varlığını öğrendiğim ve daha sonraları üzerine zaman zaman düşünsem de, uzun uzadıya pek kafa yormadığım ve değiştirmek adına kendimde ciddi bir sorumluluk hissetmediğim küresel ısınma ve hele de petrol bazlı ekonomi yüzünden gezenimiz daha önce hiç yaşamadığı bir değişim yaşıyor şu anda. "Değişimin eşiğinde" demeyeceğim, çünkü bilim insanlarına göre o eşik, 2015 yılı itibarıyla geçildi. Geri döndürülebilir evreyi geçtik. Yani canınızı sıkmak istemem, ama soyumuz biraz tehlike altında!

Pek çoğumuz gelir adaletsizliğine odaklansa de, adaletsizliklerin en büyüğü nesiller üzerinden yaşanıyor. Küresel ısınma tespit edilip bir tez olarak ortaya atıldığından ve ispatlandığından beri çok zaman geçti, ama bu bilimsel olguya kulağımızı tıkadığımız özellikle son 20 küsür yıl boyunca doğan yeni nesiller, ki örneğin The Contact filminin gösterime girdiği 1997 senesinden bu yana dünya nüfusuna neredeyse 2 trilyon kişi daha eklendi; bu müthiş yıkıma hiçbir katkıda bulunmadıkları halde, bizden ölüm miras alacaklar.

Stephen Hawking, mevcut şartlar altında insan soyunun en fazla 300 yıl daha hayatta kalabileceğini, ve kendi sebep olduğu yok oluşa bir çözüm bulamazsa bu süre içinde kendi kendini yok edeceğini açıkladı. Eğer Doktor Hawking haklı ise, dünya uygarlığı birilerinin "nasıl hayatta kaldınız?" diye

rtarabilecek mi?

sorabileceği bir uygarlık olamayacak. Ama işte bu noktada devreye yepyeni bir nesil giriyor; Greta'nın nesli.

Kapitalist açgözlülüğü tanıyan, bilime ve eşitliğe inanan, gezegene ve kaynaklarına saygılı ve insanlığın kirli mirasını reddimiras yapabilecek kadar cesur bir nesil! Talepleri net... Hükümetlerin çok uluslu şirketler adına dünyaya zarar vermeyi durdurmasını talep ediyorlar. Homurdanan yetişkinler ve bu dünya çarkının dişlileri olarak, onlara dur deme hakkımız var mı?

Greta, "**Sizleri tarihin doğru tarafında yer almaya davet ediyorum. Benim beynim biraz farklı çalışıyor; bazı şeyleri ya siyah, ya da beyaz olarak görüyorum. Ya her şeyi değiştirmek için bir zincirleme reaksiyon başlatırız, ya da başlatmayız. Ya karbondiyoksit emisyonunu durdururuz, ya da durdurmayız. İş hayatta kalmaya delince 'gri alan' yoktur.**" diyor. İşitiyor musunuz?

21. Yüzyıl İklim Değişikliği Çağı

20. yüzyıl insanı, büyük yazarların tragedyalarındaki gibi dizim dizim fabrika kuyruklarında bekleşirken, daha çok maaş, eşit zam ve toplu sözleşme gibi haklar için grev koyarken, o fabrikaların bacalarından çıkan katran karası karbondioksit gazını önemsemedi. Haksızlık etmek istemem; getirebileceği yıkımı da bilmiyorlardı, ayrıca karınlarını da doyurmaları gerekiyordu.

Üstelik henüz Akdeniz'de tornado, Hindistan'da kıtasal sel, Amerika'da minik buzul çağı yaşanmamıştı. Kuzey kutbunun 4'te 3'ü erimemiş, dünya okyanusları plastik denizine dönmemiş, içme suyu kaynakları talan edilmemiş, maden faaliyetleri için yeryüzünün karnı deşilmemiş, tarım arazi açmak adına **Amazon** ve **Kongo** gibi dünyanın en değerli yağmur ormanları talan edilmemişti. **GDO**'lu sebze diye bir şey bilimiyor, kanserojen laktoz şurubu insanların günlük enerji ihtiyaçlarının önemli bir bölümünü oluşturmuyordu.

Ama sadece 200 yılda insanoğlu milyonlarca yılda gerçekleşebilecek bir değişime imza attı ve dünyanın karbondiyoksit emisyonuna bağlı olarak yer yer 2,5 ila 4,5 derece arasında ısı artışı yaşamasına sebep oldu.

Petrol bulunduğunda **İngiliz İmparatorluğu** ve **ABD**'de "**oil**" (yağ) olarak adlandırıldı. Çünkü o güne kadar ekonomi "**balina yağı**"na dayalı bir ekonomiydi; ama artık yağ topraktan çıkıyordu. Petrolün bulunması, sanayi devrimini deyim yerindeyse uçurdu. Bitkilerin milyonlarca yılda biriktirdiği güneş enerjisinin yoğunlaşmış ve fosilleşmiş versiyonu olan petrolü, yağ gibi sorumsuzca yaktık tükettik. Konsantre güneş enerjisi de, gezegeni konsantre bir şekilde ısıttı. Şimdi dünya ölüm kalım savaşı veriyor. Ama aslında Amerikan yerli çevre aktivistlerinin bildirilerinde dedikleri gibi, "**ölen dünya değil, insanlık**". Dünya hayatta kalır, ya bizler ne olacağız? Şimdi biz tarihin hangi tarafında duracağız? Greta'nın tarafında mı; ölümün tarafında mı?

Mey Saba

Psikolojinin Atsineği

Varsa bir günahınızı alırım sevgili şark kurnazları..! Serotonin, dopamin, oksitosin, endorfin... Sevgi, mutluluk ve heyecanı hissettiren birtakım sinyaller... Beynimizde olup bitiyor. Birisinden yeterince olmayınca kahroluyoruz. Yerden yere atıyoruz kendimizi: 'İsterim de isterim / O benim olacak! / Ben niye böyleyim? / Niye olmuyor? / Tanrım bu bana reva mı?'' vs şeklinde zühur eden serzenişlerin müsebbibi amiyane tabirle 'nöronlarımızdan gürül gürül akmayan elektrik'. Mutlu olmak, ait hissetmek için dünyada atmadığımız takla kalmıyor. Meslekler kariyerler, aşklar sevgilililer... Bütün bu ter ve gözyaşı nöron nörona değecek diye. Nöron nörona iletecek diye maymun oluyoruz. (Ama bakın bu son nokta çok ironik)

Ben size işin mutfağından sesleneyim: Tüm bu düşünüş, 'A-ha! Buldum!' vs.'ler beyin hücreleri arasındaki elektrik sinyallerinden ibaret. Türkçemiz çok zengin: Kafa yormak, kafa patlatmak, düşünüp taşınmak ve en sofistikesi olan 'saksıyı çalıştırmak' ile aslında yapılagelen şey (bunu bilfiil & bizatihi siz mi yapıyorsunuzdur, Tanrı mı yap/tır/ıyordur yoksa her şey bir rüya mıdır, falanları ben bilemem) –avama inerek söyleyeyim- 'elektrik yakmak'tır. Hepsi bilincin bir meyvesi. Diyorlar ki; bir Büyük Patlama'nın bi' gıdım salise öncesi çözülemiyor (Büyük Gizem #1) ve de Bilincin kaynağı/sebebi (Büyük Gizem #2).

Yani şu mütevazı iki kulağınızın arasında yeryüzünün ve gökyüzünün en büyük iki gizeminden biri oturuyor; 'Nasıl oluyor da düşünüyoruz?' 'Söylesenize düşünce nedir kuzum, nasıl peydah olur?' 'Özgür irade ile mi düşünüyoruz yoksa safi geçmişimizin koşullanması mıyız?' (Sonuncusunun Türkçe meali: Tüm denyoluklarım için anne babacığımı suçlasam yırtıyor muyum hacı?) gibi büyük soruların muhatabıyken (ki bence en son soru Psikoloj'nin en büyük sorusu olmaya namzet), yani nasıl desem, biraz gerzekçe olmuyor mu: ''OkCupid'den tanışamadığım o adam, ayyii! Nasıl biriydi ki acep?'' diye B O Ş U N A L A R B O Ş U N A S I bir şekilde bu büyük hazineyi, mucizeyi harcamak? Üzgünüm sevgili Kendim… Valla boşuna elektrik yakıyorum!

Biraz da geçmişi yad edelim…

Evrenin kısa tarihi: Çarşamba'dan başlayayım.

Vakti zamanında bir çarşamba günü (kim aksini iddia edebilir?) adamın biri ateşi buldu. Çünkü kadını mağara adamından yemek yerken biraz romantizm beklemişti: "Yuh mum dedik ateş yaktı ayı!" Ve adam o günden beri yaranamadı.

Bu ayın fakir tesellisi…

Mutsuzluk dehanın şanındandır. Çünkü ben de mutsuzum. Safi mutsuz olmak yetmeyince 'çünkü sanırım aşşırı zekiyim'e sığınıyorum. Bu hafif bir mutluluk katıyor mutsuzluğuma, oradan biraz geri çekiliyorum. Sonra dehamı bozmayacak kadar mutlu oluyorum, bu bir dans, 'ne dehama ne depresyonuma zeval gelmesin' dansı. Ön burunda yılgınlık, arka notalarda zeka parıltısı, 'dünya ne kadar gerzek bir yer yae!' gövdeli bir halet-i ruhiyedeyim. Beni burada bulunuz.

Sanem Ezgi Kıral

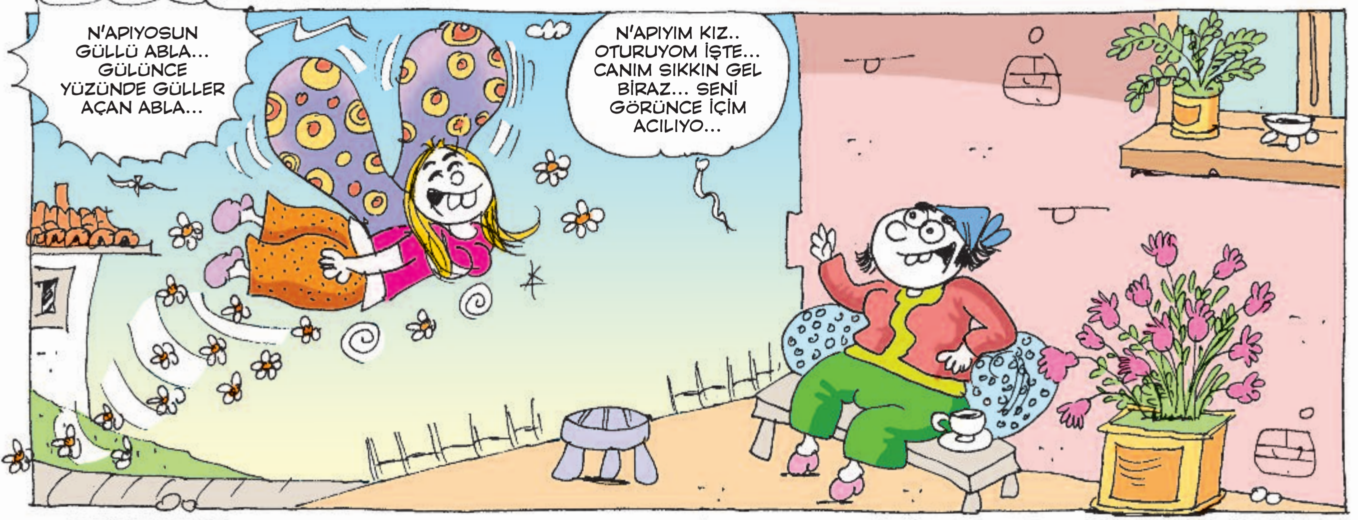
KARA SİNEK

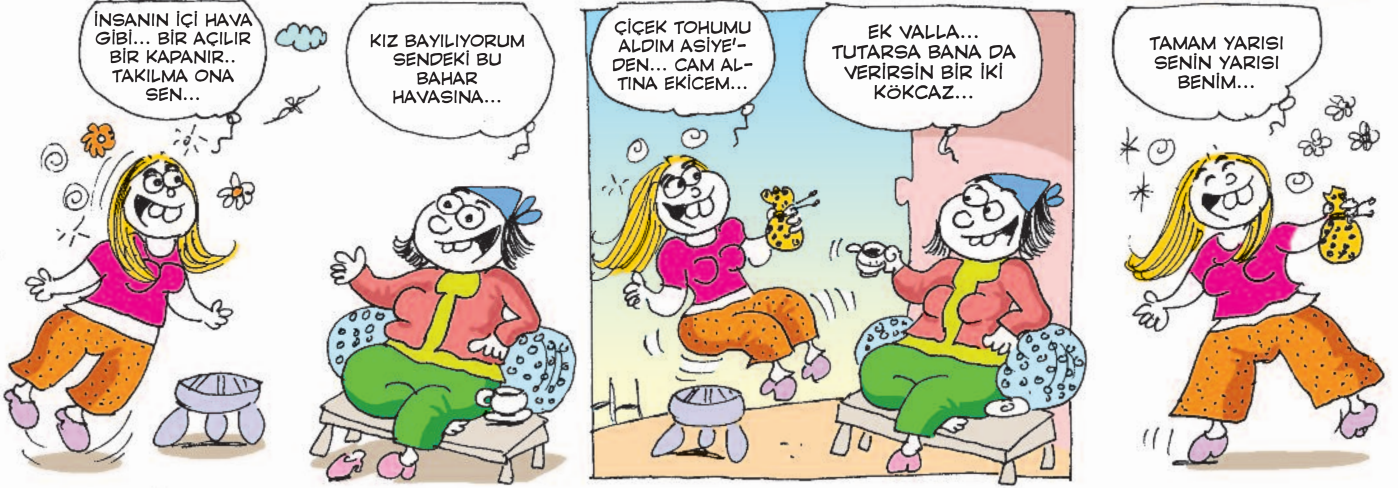
Sonunda aradığım kızı buldum usta! Tanışacaksın merak etme. Şimdi az biraz naz yapıyor… Küs güya. Şu kalın kalın gofretler var, onlardan bir kutu sardırırım. Dayanamaz. Buz koyma, sevmiyorum. Rahmetli alıştırdı beni buzsuz içmeye. Yok lan, kimse ölmedi. Benim eski hatun vardı bundan önce, onu diyorum. Dur dur! Suyla içmiyorum artık. Tayfun! Abim en soğuğundan şalgam getir bize! Acılı olsun abicim! Gülersin tabii. Şalgama da ondan sonra başladım. Çok güzel kızdı be. Boş ver…

Ne kadar oldu senle görüşmeyeli? Bir yıl mı? Oldu mu o kadar? Bir ay sonra tekrar gideceksin ha… Cennetlik adamsın oğlum sen. Niyesi var mı? Garibanlar sayende ev bark sahibi oluyor. E tabi birader, o kadar basit. Sen yaptığın işe bak, ötesine karışma. Bak işte, sen de o girmem dediğin çarkın içine girdin. Ben o çarkı çok küçükken gördüm. Babamı makas sallarken seyrederdim. Belinde fıtığıyla genci yaşlısı kadınların çilesini çekerdi usta! Ay bu renk koyu oldu, yok çok kısalttın, yok bilmem kimin saçı gibi olsun… Gıkını çıkarmazdı. İlkokul dörde gidiyordum ve insanlara özellikle kadınlara bulaşmayacağım işim olsun demiştim kendi kendime. O yüzden hiç sesini çıkarma aslanım. Bir sürü yer görüyorsun işte. Şantiye mantiye… Ömründe gider miydin Erzincan'a? Katar'a?

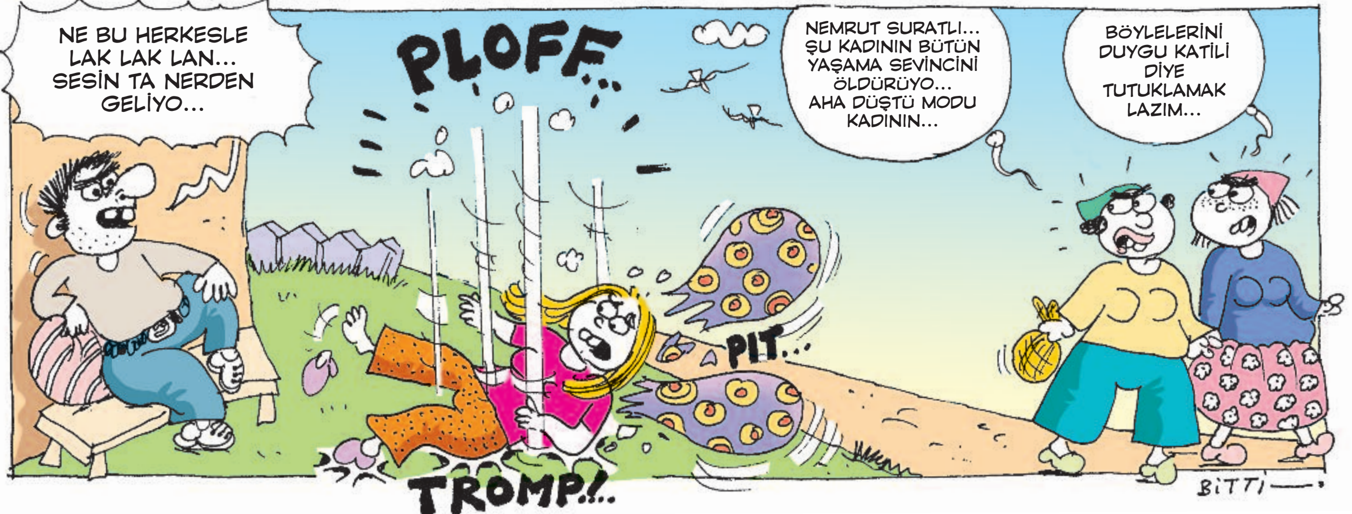
Hah.. Şalgam da geldi… Koy abicim şöyle kenara. İster misin? Tamam, sana su koyuyorum. Herkes sevmez bunu. Ulan hatun gitti acılı şalgam kaldı yadigar. E hadi hoş geldin! Dertlere kaldıralım ilk kadehi o zaman. Nasıl mı tanıştım? Kiminle? Ha şu sonunda buldum dediğim kız… Bir müşterim var senden iyi olmasın, ahbap olduk o abiyle. Az açığını kapatmadım herifin.. Adam beni evlendirmeyi görev edindi! Hanımının arkadaşının kızı varmış. O vesileyle tanıştık işte. Temiz kız birader. Hayatımı kolaylaştırıyor. Her şeyi çekip çeviriyor valla… Hiç düşünmüyorum işler nasıl yürüyecek diye. Öteki böyle değildi ama. Dünya umurunda değildi kadının. Günlerce aramaz sormaz. Sonra bir bakmışsın karabatak gibi yanında bitivermiş. Hop diye koynuma girmişti bu biliyor musun? Hiç ikiletmedi birader. Yılan gibiydi yatakta . Bir bakıyorsun altında bir bakıyorsun üstünde.

Mezeleri söyleyelim. Getir işe pilaki, lakerda, şakşuka. Ha… geçen günkü peynirden var mı? Tamam, ondan getir bir de kavun. Var mı canının istediği? Midye dolma severdin sen. Getir ondan da Tayfunum! Yazdın mı hepsini? Hadi fırla. İyi çocuk da biraz bön işte. Laf dinlemeyi seviyor kerata. Ne diyordum.. Ha.. Hop diye girdi girdi koynuma. Serseme çevirdi beni. Yalan yok valla. Kapana kısılmış gibi oldum. Aklım başımdan gitti usta! Arayacak diye şu telefonu gözlemekten hesapları defterleri karıştırdım. Yok, bakma öyle dediğime. Çok güzel değildi. Ama o saçları… Mavi- siyah kıvır kıvır saçları vardı. Perçemi upuzun kirpiklerine takılırdı. Oh yarasın! Sende de var bir haller… Sonra ben bundan bir soğudum usta. Bana böyle ikiletmeden sokulan başkasına da yapmış mıdır daha önce diye düşünmeye başladım. Anlamadım valla… Böyle şeyler nasıl söylenir bilmem ki? Çok rahattı. Hiç canı acır gibi değildi. Sonrasında da ne ben sordum ne de o bir şey söyledi. Ama o soru kafamın içinde kara sinek gibi uçup duruyordu. Hiç dinlenmeden uçup duran, yapışkan bir kara sinek gibi… Fon dip! Yok, ben alışığım, sen kendine dikkat et. Şantiyelerde unutmuşsundur böyle içmeyi. Yol verdim kevaşeye sonunda. Beynimin içindeki vızıltıdan anca böyle kurtuldum. O günden beri ne aradı ne sordu. Sevse böyle yapmazdı değil mi? Ben numaramı değiştirdim. Bir gün aradım bunu ama hemen kapattım. İki gün sonra, aramasın diye engelledim rehberden. Akıllılık ettim ayrılmakla. Şimdiki kız mı? Tertemiz bir kız abicim o. Nasıl mı karar verdim? Peynirin tadına bak mutlaka. Dolduruyorum seninkini de. Kadınlara içelim… Bir gün bunu yengeni yani, işten almaya gittim. Benim eve yakın bir noter var ya orada katip. Yemeğe götürdüm. Usta beyazlar giymişti o gün. Böyle yakası falan açık… Neyse yedik içtik. Şeytan dürttü, ev de yakın ya… "Seninle yatmak istediğimi söylesem ne cevap verirsin?" diye sordum. Yavaş!! Oğlum gülecen diye rakıyı mundar ettin be! Ne bileyim öyle dan diye soruverdim işte. Ne mi dedi? Konuşmuyor benimle o günden beri. Ama her akşam mesai bitimine gidiyorum iş yerine. Alttan alttan bakıyor bana. Üç güne çözerim. Bırak nazlansın biraz. Kadın dediğin naz yapacak, erkek çekecek. Dur bak fotoğrafını göstereyim. Hay Allah sıkışmış araya. Çeksene şunu… Ooo bitirmişiz 35'liği. Tayfun! Abim bize bir tane daha getir bundan. Ulan kendi kendimize hizmet ettiriyoruz be! Vallahi sıfır numara bön çıktı bu! Nasıl? Tertemiz kız değil mi? Yok oğlum bu da kıvırcık değil… Dur bakayım... Yanlış resim bu birader. Buydu işte kıvırcık, uzun kirpikli kevaşe… Ötekinin resmini nereye koydum ki?

N'APIYOSUN GÜLLÜ ABLA... GÜLÜNCE YÜZÜNDE GÜLLER AÇAN ABLA...
N'APIYIM KIZ.. OTURUYOM İŞTE... CANIM SIKKIN GEL BİRAZ... SENİ GÖRÜNCE İÇİM ACILIYO...

İNSANIN İÇİ HAVA GİBİ... BİR AÇILIR BİR KAPANIR.. TAKILMA ONA SEN...
KIZ BAYILIYORUM SENDEKİ BU BAHAR HAVASINA...
ÇİÇEK TOHUMU ALDIM ASİYE'DEN... CAM ALTINA EKİCEM...
EK VALLA... TUTARSA BANA DA VERİRSİN BİR İKİ KÖKCAZ...
TAMAM YARISI SENİN YARISI BENİM...

HOP KIZLAR... NEREYE BÖYLE BAHAR BAHAR...
KIZ KELEBEK GİBİSİN GELDİĞİNİ DUYMADIM...
AŞAĞI BAHÇEŞE GİDİYOZ... GEL SEN DE MARUL MAYDONOZ EKİCEZ...
YOK AYTEN ABLAM.. BENİMKİ İŞTEN GELİR ŞİMDİ EVDE BULAMAZSA SURAT YAPAR...
KIZ SANA SURAT YAPACAK ADAMIN BEN TA ALNINA TÜKÜREYİM...
CIVIL CIVIL KADINSIN... SENİ BULDUĞUNA ŞÜKRETSİN...

NE BU HERKESLE LAK LAK LAN... SESİN TA NERDEN GELİYO...
PLOFF...
NEMRUT SURATLI... ŞU KADININ BÜTÜN YAŞAMA SEVİNCİNİ ÖLDÜRÜYO... AHA DÜŞTÜ MODU KADININ...
BÖYLELERİNİ DUYGU KATİLİ DİYE TUTUKLAMAK LAZIM...
PIT...
TROMP!..
BİTTİ

Ne Yaptı Bu Feministler Size?

Yıl 1919, tam yüz yıl önce... Dünyada yaklaşık 13 ülkede kadınlar seçme ve seçilme hakkına sahip, ABD bunlardan biri değil. Türkiye'de kadınlar bu hak için 15 yıl daha bekleyecek. İngiltere'de 1 yıl önce seçme ve seçilme hakkı elde edilmiş, ama sadece 30 yaş üzerinde, mal sahibi olan okumuş kadınlar için geçerli, diğer kadınlar neredeyse 10 yıl daha bekleyecek. Avustralya kadınlara bu hakkı veren ikinci ülke olsa da, yerli Aborijin kadınlar bu haklara 1962 yılında kavuşacak. Harvard Üniversitesinin Tıp Fakültesine ilk kadın öğrencinin kabul edilmesi 17 yıl sonra gerçekleşecek, onu da kadın olduğunu anlamadıkları için hatayla alacaklar. Anlayacağınız tam 100 yıl önce kadınlar dünyanın her yerinde bırakın eşitliği, vatandaş bile değiller. Hatta evlendikleri andan itibaren tüm mal varlıkları kocalarına devredilmekte, doğurdukları çocukların velayeti tamamen erkek tarafına verilmekte, kaç çocuk doğuracakları, cinsel beraberlik yaşayıp yaşamayacakları gibi konular da kocaları tarafından kararlaştırılmakta. Birey değil sanki çiftlik hayvanı.

Peki, ne değiştirdi bu durumu diyorsanız, işte orada farklı coğrafyalarda kendini gösteren, hayatları pahasına devletlere baskı yapan feministlere bir teşekkür borçluyuz. Kadın hakları damdan düşer gibi erkekler tarafından verilmedi... Sokaklara taşan, işyerlerinde grev yaparak üretimi durduran, ceza alma pahasına kadın bedenini ve gebeliği kontrol etmek için ilaç üreten, üniversiteye erkek öğrencilerin yoğun protestoları altında devam eden, boşandıktan sonra çocuklarının velayeti için eril hukuk sistemini karşısına alan, haklarını istedikleri için hapishaneye atılınca da açlık grevleri yürütüp sonra da zorla beslenilirken işkenceye direnen kadınlarla doludur bu mücadelenin tarihi.

Geçen ay Dünya Kadınlar Günü için farklı dillerde feministlerin katkılarını vurgulayan afişler hazırlayan School of Feminism grubundan esinlenerek bu öncü kadınlar sayesinde sahip olduğumuz hakların bir kısmına değinmek istedim. Seçme ve seçilme, çalışma ve eşit iş için eşit ücret hakları çoğumuzun aklına ilk gelenler. Bu haklardan önce 18. Yüzyıldan itibaren Mary Wollstonecraft gibi kadınlar eğitim alabilmek için mücadele vermiş, 19. Yüzyılda ise doktorluk gibi özel eğitim gerektiren meslek gruplarına girebilmek için Elizabeth Blackwell gibi kadınlar başka bir direnişte bulunmuştur.

19. yüzyılda kocasından ayrıldığında çocuklarının velayetini ve tüm maddi kazancını kaybeden Caroline Norton ise İngiltere'de velayet ve mülkiyet yasalarını değiştirmek için mücadele vermiş ve sistemi kendisi için çok geç olsa da başka kadınlar için değiştirmiştir.

Bazen "ben feminist değilim" diyen kadınlarla karşılaşınca onlara bu geçmişi tüm detaylarıyla anlatmak istiyorum. Eşitlik için mücadele eden bu kadınlar sadece seçme ve seçilmemizi değil, üniversitede okumamızı, istediğimiz kıyafeti giymemizi, çalışmamızı ve kazandığımız paranın bizde kalmasını, mülkiyet sahibi olmamızı, mirastan eşit pay almamızı, istediğimiz zaman doğurup, cinselliği hamile kalma korkusundan uzak bir şekilde yaşamamızı, bedenimizle ilgili kararları kendi başımıza vermemizi, cinsel taciz ve saldırılarda şikayetçi olabilmemizi, hamile kalınca işten atılmamamızı, ve istediğimiz bireyle evlenebilmemizi sağlayan pek çok hak için farkı zamanlarda ve şekillerde mücadele verdiler.

Feminizm herhangi bir kültüre aykırı değildir, hatta son dönemlerde bazı gruplar tarafından iddia edildiği gibi aileyi de parçalamaz, sadece bu tür mücadelelerle aileyi oluşturan bireyleri eşit hale getirmeyi hedefler. Yükselen küresel popülizm "aileyi yıkmak dışında ne yaptı bu feministler" diye sorguladığında son yüz yılı iyi hatırlayın, feministler sayesinde 2019'da sahip olduklarımızı 1919 ile iyi karşılaştırın.

Organik Kız Kurusu

"İÇ HUZUR"

fatima yıldız erkan
fatimayildizerkan@gmail.com

SİZCE MUTLULUĞUN RESMİ NEDİR?
GÜZEL BİR KAHVALTI?

KUŞ CIVILTILARI EŞLİĞİNDE DOĞAYI SOLUMAK?

YÜZMEK?

GÖKYÜZÜNE BAKMAK?

MUTLU BİR AİLE TABLOSU???

HİÇBİRİ !!!

instagram.com/fatimayildiz

orta yaş BUNAL

BETÜL YILMAZ

EV TAŞIMA YERLEŞME VS. DERKEN BU AŞIRI SOĞUK GÜNLERDE...

ŞAPKASIZ ÇIKMAM ABİOOOV! POK FIRTINASI VAR BEN NİYE ÇIKTIYSAM!

KARAKIŞLAR ZEMHERİ FİLAN BİTİP GÜNEŞ KENDİNİ GÖSTERİNCE BEN DE ŞAPKMI ÇIKARIP KOYDUM ÖNÜME!..

OHA!.. BAYA GENÇ GÖRÜNMEYE ÇALIŞAN YAŞLIYIM!

NEYSEKİ BEYAZ SAÇ MODA, SELAMİ ŞAHİN BİLE DOĞAL BIRAKIYOR!..

SOAP

VE DİĞER TÜM YAŞLILAR DA!!!

İNSAN YÜZLERİNDE MOLALAR VERDİM

Yaşar Seyman yasarseyman@gmail.com

Bu şehirde akşama doğru
Gülünç gözükür yolcu
Sevsinler
Bu şehirde akşama doğru
Yalnız ve ağlamaklı olduğumu
Bilsinler.

Behçet Necatigil

Anadolu'yu gezmek inanılmazdır; hiçbir ülkeye benzemez...

Anadolu'yu gezmek köklerini, özünü, kültürünü gezmektir.

Belki de bundandır doyulmazlığı, zevki, hüznü, coşkusu...

Anadolu'daki bazı kentler ana gibi sıcaktır, insanı kucaklar.

Bazı kentler baba mesafesindedir.

Kardeş olur, bazı kentler...

Bazı kent sevdiğini alır, kırılırsın, onun adını bile anmak istemezsin.

Bazı kent dost olur, sevda yaralarını sarar...

Kentlere gitmeyi, tanımayı, biriktirmeyi, yazarak iz bırakmayı severim.

Bazen bir kente ilk kez gittiğimde kolaycılığım, bencilliğim tutar, bana sere serpe açılsın isterim. O kapanmak istedikçe, hınzırca bir öfkeyle üstündeki giz perdesini aralamak ve kaldırmak isterim. Yaşamım boyu bunu kaç kez başardım, anımsamıyorum.

Kimi şehirler duvaklı gelin gibidir.

Tüm güzellikleri örtünün altındadır.

Ona zaman verin isterler...

Yoksa güzelliklerini sizden saklarlar...

Kimi bir aşk türküsüne adını vererek tanıtır kendini, o kente önyargılı bakan herkesi şaşırtır. Orta Anadolu'da bu kente en güzel örnek Yozgat'tır. "Yozgat Sürmelisi" ile zihinlere, gönüllere kendini ansızın yazdırır.

Kimi kent sadece bir tat bırakır damaklarda.

Kimi kentler zengindir, yerli yersiz gösterir kendini, saklamaz.

Kimi kentlerde insan öyküleri kalır.

Tıpkı Özdemir Asaf'ın şiirinin belleğimdeki yeri gibi ve dilime düşer:

Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç
Sana diyeceklerim söylemekle bitmez.
Yıllardır yaşamımdan çaldığım zamanlar
Adına düğümlendi.
Bana yaşadığın şehrin kapılarını aç
Başka şehirleri özleyelim orada seninle.
Bu evler, bu sokaklar, bu meydanlar
İkimize yetmez..

İlk kez gittiğim bir kentte akşam saatlerinde yanımda bana ev sahipliği yapan gençle aç karnımızı doyurmaya çalıştık. Yemek yiyecek yer arıyoruz. Arabayı park ettik. Karanlık kentte açık bir lokantaya girdik. Hani Anadolu'da vardır ya, "Buyurun, aile salonumuz üst katta! " Özgür, çağdaş kadınları yaralayan bu ayrım gibi arkalarda kuytu bir masaya oturduk. Ertesi gün sözleriyle fırtına gibi eseceğini bildiği kentteki lokantaya giren lider kadından eser yoktu.

Hani karın doyurmak derler ya işte öyle bir şey...

Karın doydu mu?

Doydu...

Eşlik eden genç; yaralanmamdan habersiz, kentteki yaşamı övüyor.

Oysa kentteki yaşam akşam saatlerinden duvarların içine hapsolmuş.

Caddeler insansız, sessiz, sokak lambaları sokak köpeklerine nöbet tutuyor.

Ben yaralanmışım...

Toplumsal liderliğim yazılı olmayan yasalarla çizilmiş.

O bunlardan habersiz konuşmayı sürdürüyor...

O kırıklıkla otele doğru yürüyoruz.

Desen: Zeynep Aytaç

Otele gelince, bana ev sahipliği yapan gençle vedalaşıp, odama çıkıyorum. Valizimi getiren görevli gence oda ne kadar da soğuk deyip ısıtıcıyı açıyorum.

Televizyonu açar açmaz eksik olsa da dünyam yeniden kuruluyor.

Üçüncü katta perdeyi açıp çevreyi izliyorum. Karanlıkta uzaktaki birkaç ışık korkak korkak göz kırpıyor. Yasak aşktaki erkeğin korkaklığı gibi... Telefonuma ansızın gelen mesaj bile karanlığı dağıtamıyor... Odam bir türlü ısınamıyor. İkinci battaniyeyi arıyorum, bulamıyorum. Ankara'daki yazdan kalan günlerin sıcaklığıyla buraya ince giysilerle geldiğimi fark ediyorum.

İsyan edemeden yorgunluktan uykuya dalıyorum...

Beşikler vermişim Nuh'a
Salıncaklar, hamaklar,
Havva Anan dünkü çocuk sayılır,
Anadoluyum ben,
Tanıyor musun?

Ahmed Arif

"BUYURUN, AİLE SALONUMUZ ÜST KATTA!"

Yaşamının üçte ikisi Anadolu yollarında, köylerinde, kasabalarında, şehirlerinde geçen biri olarak bu sesleniş beni hep yaraladı. Bu sözü duyduğum her yerde incindim. Kadına en güzel şiirleri yazan dünya şairimiz Nazım Hikmet adına, Leyla Erbil'e yazdığı aşk mektupları ile savuran Diyarbakırlı şairimiz Ahmed Arif adına, en güzel aşk şiirlerini yazan Cemal Süreya, Can Yücel; Turgut Uyar, Orhan Veli, Edip Cansever ve tüm şairlerimiz adına yaralandım. Halk âşıklarımız Âşık Veysel, Neşet Ertaş, Mahzuni Şerif türküleri adına incindim.

Ne demek "Aile salonumuz üst katta!" Kaynaşmış, aynı türküyle sevdalanmış, aynı acılara yanmış, aynı lideri kurucu bilmiş, aynı nehirlerin, göllerin, dağların seyrinde hüznünü, coşkusunu yaşamış, kısacası bütünleşmiş bir toplumda bu sesleniş, bu uyarı ne demek?

Oysa Anadolu kasaba ve şehirlerindeki "Buyurun, aile salonumuz yukarıda!" seslenişine aynı ses tonuyla; "biz aile değiliz," diyerek girdiğimiz her lokantada bu konuyu konuştuğumuz çok olmuştur. Yıllardır Anadolu gezilerimde bu seslenişe hep direndim. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir söz, davranış, tavırla karşılaşmadım.

"Şeytan ayrıntıda gizlidir;" diyenlere ayrıntı uygarlıktır diyen biri olarak, tüm kentlerimizdeki mekânlarda bile "Bayan tuvaleti" yazmasına çok üzülürüm. Kadın ve erkek yazmanın ya da emojilerle göstermenin, yaşamda yer alması, daha uygun, daha güzel, daha çağdaş değil midir?

Kentler ve kadınlar iki aynı harfin uyumu, güzelliği değildir. Koca bir yaşamı paylaşmaktır. Bir kadın olarak Anadolu gezilerimde gittiğim kentleri gezmeye zaman bulamayınca; güzel insan yüzlerinde molalar veririm. Öyle doyulmaz, öyle çoğaltıcı, öyle zenginleştiricidir ki anlatamam. Rus oyun ve kısa öykü yazarı Anton Çehov gibi küçük öyküler biriktirsem de gördüm ki kentlerin resmi yaşamı erkek, sivil yaşamı kadındır. Tüm mekânlar bile toplumsal mücadele içindeki kadınlar için değil, hep erkekler için yapılmıştır. Haydi, erkekler, haydi kadınlar bu cinsiyet ayrıştırıcı utancı hep birlikte kaldıralım.

Orhan Veli'nin "Bu Şehri Bırakmak" şiirinin son dörtlüğü ile yazımı noktalamak istiyorum:

Bu şehirdedir işim gücüm,
Ekmek param.
Fakat bütün bunlara mukabil
Yine budur başka bir şehirdeki
Bir kadın yüzünden
Bıraktığım şehir.

Yaşar Seyman

Ankara, 23 Mart 2019

Ayşegül Damla Arslan

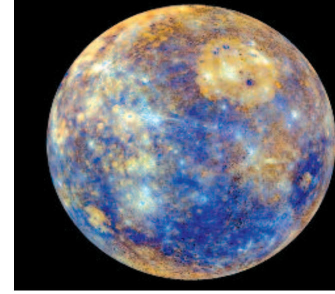
Ayşegül vs. Damla

Merhaba,

Merkür Retrosu'na hoş geldiniz, ben Satürn.

Size bu satırları "acaba retrodan mı, yok ya benim salaklığım mıdır" larla dolu beynimle yazıyorum. Çok korkuyorum bir taraftan da çünkü RETRO RETRO, RETRO GELİYOR, BAK GÖR İŞLERİN NASIL BOZULACAK'ları kafama kafama, olmayan beynime soktular. Tırsıyorum. Bilmediğim bir dehlize, kocaman arka nahiyemle girmişim de çıkamayacakmışım gibi geliyor. Tünelin sonu karanlık, bilgisayarım bana küs, telefonum bunalmış, kedilerim yeni kardeşlerine alışmaya çalışıyor. Ben de bu kadar sıkıntının arasında iletişime geçmeye çalışıyorum –ki geçemiyorum-. Çünkü oyun canavarı çok güçlü.

RETRO BİTECEK DERTLER GİDECEK.

Retronun iyi tarafları da var tabi. Bir yakınımızın "eşim susuyor son günlerde, çok mutluyum" demesiyle ayıldım. Eşi, retronun etkisiyle yakınımıza küsmüş. Trip atıyor. Çünkü Retro, iletişimsel kazalara da neden oluyormuş. Hoff yaaa. Beyefendi de krizi fırsata çevirmiş. Beyler, bilemiyorum yani. Konuşmuyorsa retrodan, konuşuyorsa sıkıntıdan. Her iki ucu çoklu denklem bu kadınlar değil mi?

Değil.

Kadınları çözemiyorsanız bu sizin probleminiz. Kadınlar ilgi ister, kadınlar beğenilmek ister, kadınlar savaşmak da ister. Ezcümle kadınlar her şeyi ister. Bir alışveriş merkezini bir kadına verin, bir başkasını da ister. Bunu bilin yeter. Kadınlar kedi gibidir. Canlarını yaktığınız an pençeyi savururlar… yüzünüze ☺ Ama erkekler kolay mı? Bunu size matematik ile erkekleri aynı kefeye koyan bir kadın söylüyor. Çünkü ikisinden de zerre anlamıyorum. İkisi de zor benim için. Bu yüzden de uğraşmıyorum, anlamaya çalışmıyorum.

Rüzgar gibi Geçti'yi izleyenler bilir, Scarlett O'hara bile o güzellikteyken erkekleri anlamak için çaba sarf etmemiş. "Bugün düşünemem, yarın bakarım" diye diye yaşamış. 3 koca eskitmiş. Sen neden düşünüyorsun ki?

Senelerce kaşlarını diş ipinden bile ince aldırmış kadınlarımız, şimdi microblandinglere para yatırmasına asla ve kat'a anlam veremiyorum. Bu şey değil mi ya? SAMİMİYETSİZLİK. Kadın kendini beğenecek kızlar. Kendinizi hep beğenin. Aslan kadını gibi olun bu konuda. Sürekli aynaya bakıp YAAA BUGÜN ÇOK GÜZELİM deyin. %100 çalışıyor, kesin bilgi. Yayabilirsiniz ☺

Doğallıktan yanayım ben arkadaş. Doğal olayım diye diye evde mayalanan yoğurt gibi oldum. Yoğurt beyazı bir cilt, yoğurt gibi bıngıl bir vücut. İşte bunlar hep sporsuzluktan. Allah'a çok şükür yoğurt gibi hissediyorum kendimi. Ya hıyar olsaydım? Biliyorsunuz ki hıyar, kütür kütür bir sebze. Yani sebzelerin en fit olanı. Arada bodur olanları çıkıyor, şişko olanları da çıkıyor, benim dediğim uzun ve diri hıyarlar. Aman hıyar olmaktansa yoğurt olmayı tercih ederim. Bilinçli ve doğal bir yoğurt. Net, açık, pirüpak!

Ömrünüzü güzel geçirin, size iyi gelecek şeyleri yapın. Çünkü ömrünüz, fırsatlarla dolu kozmetik kataloglarından değil.

Sibel Bozkurt

ÖLÜM

Ölüm, bir canlının hayati faaliyetlerinin kesin olarak bitmesidir.

Dolaşım ve nefes alma fonksiyonların bazı durumlarda makineler yardımıyla devam ettirilir çünkü beyin hala çalışıyordur. Beyindeki tüm fonksiyonlar durduğu zaman kişi ölmüş demektir. Canlı varlıkların herhangi bir dokusunun canlılığını kaybetmesine de ölüm denir. Bu durum ölen canlının basit ya da karmaşık yapıya sahip olmasına göre değişir.

Ölümden korkmuyorum diyen yalan söyler. Herkes ölümden korkar. Çünkü bu korku tüm canlılarda var olan doğuştan gelen içgüdüsel bir korkudur. Hayatta kalmayı sağlar.

Ben ölmekten korkuyorum. Nasıl ve ne zaman öleceğimi bilememek hatta bunları bilmek fikri de korku veriyor. Acı verici, uzun süren, başkalarına muhtaç olacağım bir ölüm mü yoksa, kısa ve acısız (belki uykuda) bir ölüm mü beni bekliyor geleceğimde? Bunları düşünmek çok kötü hissettiriyor. Annem bile olsa bir başkasına yaşamak için muhtaç ve yük olmaktansa bir an önce ölmek isterim şimdi düşününce! Peki böyle bir durumda kalırsam intihar edebilir miyim? O gücü ve cesareti kendimde bulabilir miyim? Hadi diyelim ki o gücü ve cesareti kendimde buldum ama bedenimi kullanabilecek bir durumda olamazsam ne yaparım? İntihar etmek için de bir başkasının yardımına muhtaç olmak zorunda mı kalacağım? Kim bilir?.. Düşünceler… Düşünceler…

İşte bu belirsizlik ve korku insanı ölüm konusunda iyice sıkıntıya sokuyor. Ama benim için sonrası sıkıntısız hiç değilse. Ben ölümden sonra kesin bir yok oluş olduğunu düşünüyorum. Oh mis gibi. Alışkın olmayan kulaklara çok korkutucu gelebilir ama aslında çok rahatlatıcı. Çünkü tam da bu yüzden hayat çok kıymetli. Tekrarı ya da daha iyisi veya daha kötüsü yok ki. Tek bir şansın var. Kaç yıl süreceği belli olmayan bu tek şansı en iyi şekilde değerlendirmek istiyor tabii ki insan. Başkalarına zarar vermeden ve kendime de zarar verdirtmeden içimden geldiği canımın istediği gibi yaşamaya çalışıyorum. İyi insan olmaya çabalıyorum. Önemli olan da bu.

Bu kısacık, tek hayatı iyi değerlendirmeye çalışıyorum ama kolay bir şey değil bu. Zaman en değerli hazinemiz. Zamanı iyi değerlendirebilmek için özgürlüğe ihtiyacımız var. Özgür olmak için para kazanmak gerek. Ama para kazanıp özgür olmak için zaman harcıyoruz. Tam bir kısır döngü yani. Zenginlik zamanı satın alır, zamanı olan özgürce istediği hayatı yaşar. Sonuç mutluluk. Benim gibi doğuştan zengin olmayanlardansanız işiniz zor. Kendimden biliyorum, işiniz çok zor. Hep bir çaba, hep bir koşturmaca, hep bir yorgunluk, maddi manevi umduğunu bulamamak, geçip giden zaman, kayıp giden mutluluklar, üzüntü derken şunu fark ettim ki çok da kafaya takmamak lazım.

Bu dünyada ölüm var. İyi ki de var.

Ölüm olmasa her şey çok sıkıcı, sıradan ve değersiz olurdu. Her şeyi sonsuz zamana yayar ve hiçbir şey için çaba harcamazdık. Değersizleşirdi her şey gözümüzde. Tekrar başlama, umut etme gücünü kendimizde bulamazdık, anlamını yitirirdi unuturduk belki de.

Zamanınızı çalan, enerjinizi tüketen, size değer vermeyen, yoran, olumsuz etkileyen, destek olmayan, güven vermeyen insanlardan ve işlerden uzak durun.

Kendinizi sevin, değer verin. Size verilen en değerli hediyeden yani (kısıtlı) zamanınızdan daha önemli değil hiçbir kişi ya da hiçbir iş. Hayat güzel ve çok kısa. Yolunuza devam edin. Durup üzülmek için zaman yok.

İşte bunları hatırlattığı için iyi ki ölüm var.

bengisu akyürek

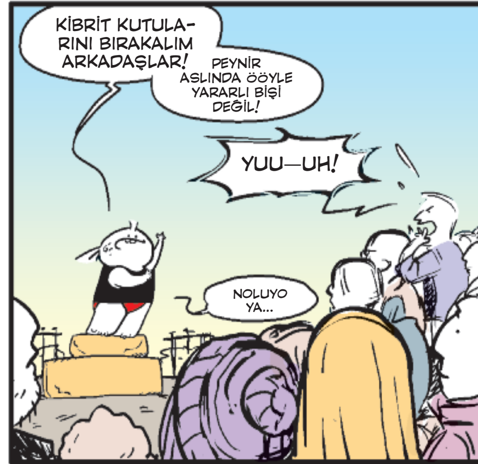

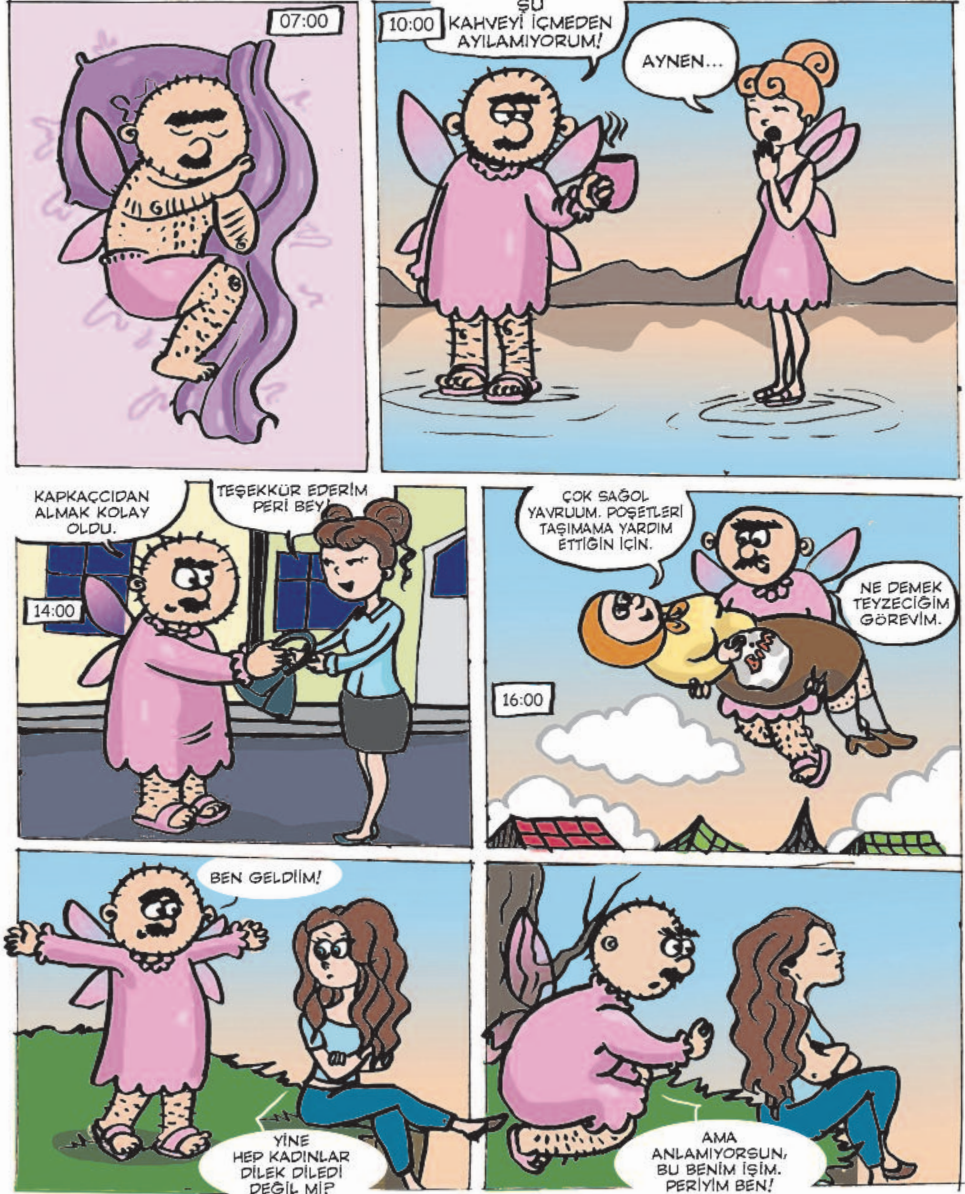
Gökçen Erdoğan

"Falancanın kızı, falancaların, fabrikanın başına geçen oğluyla evlenmiş."
-Büyük başarı. Peki falancaların oğlunun eş olarak ne tür bir meziyeti var?
-Lazım mı?
-Falancanın kızı, falancanın oğlunu fabrikaya müdür diye almadıysa lazım.
-Parası var.
-Anladım. Teşekkürler.

Bu diyalog yaşandı. Ben sadeleştirdim. Eş olarak meziyetten kastıma gelince kıza kendini sevdirmeyi başarması mı, kadınlara karşı ince ve düşünceli davranışları mı, cinsiyet eşitliğini savunması mı, okumuşluğu yazmışlığıyla iyi bir yol arkadaşı olma potansiyeli mi, "taşı çıksa suyunu çıkarır" dediklerimizden mi,yahu çok iyi sevişiyor olması mı, buna da varım elbette; ama nedir? Para, tek başına evlilik için yeterli midir? Dahası yalnızca bu biçimde tasvir edebildiğiniz biri, size nasıl bu kadar "zengin" gelebilir? Akıldan hoşlanan olur, mantık arayan olur, sevgiye sığınan olur, saygı ve mesafe isteyen olur, sekse önem veren olur, her şey olur, herkes dilediğinin köpeği olur. Ama evlilikte para, tek başına mutluluk aracı olamamıştır hiçbir zaman. Mutluluğa, erişim gücünü artırarak elbette çok yardımcı olmuştur ama salt zenginlik, bir kadını gerçekten ve ilelebet mutlu etmeye, evlilik içinde asla muktedir olmamıştır. Çünkü insanın, satın alabildiklerine dair hevesi eninde sonunda söner. Doyuma günün birinde ulaşılır. Satın alınamayanlara dair özlem ve arayış işte o zaman hortlayıverir. Bazen içten bazen dıştan yakar ama mutlaka acıtır.

Genç kadınlara, zengin koca (t)avlamanın bir başarı olarak pazarlanmasına fena içerliyorum. Hatta bunu kınayanların ve yanlışlığını anlatanların bile bir parça takdir ve şaşkınlık taşıdıklarını görüyorum. Bunu bir proje olarak görüyorum. Düş güçlerinin bir oyunu. En yüksek mertebeymiş gibi pazarlanması, kadınların buna inandırılması ve bundan daha "kendilerine özgü" bir zafer düşlemelerinin önünün kapatılması. Uyanık olun.

Düşlerinizdeki yaşama yalnızca cüzdanıyla eşlik edebilecek bir adamla aynı yastığa baş koymaktan sıkılacaksınız. Çünkü insansınız. Çünkü muhakkak günün birinde konuşmak, dinlemek, anlaşılmak ve anlamak isteyeceksiniz. Uyanık olun çünkü siz zengin koca bulma zaferinizin sarhoşluğuyla avm avm gezerken birileri, hayatı gerçekten bölüşebildiği birileriyle hayal kuruyor olacak ve henüz gerçekleşmeyen şeyler bile, onları sizin mutlu olduğunuzdan daha mutlu edecek. Siz somutla dans ederken birileri soyutla sarhoş olacak, aşk var ya da yok; birileri "yok" olanın hayaliyle bile hayata sizden daha sıkı tutunacak. Unutmayın, bir cüzdan, başkasının cüzdanı, bir kadını uzun zaman oyalayıp mutlu etse de hiçbir zaman yaşamı bölüşmek kadar ısıtamayacak. Ya kendi cüzdanınız ya bölüştüğünüz yaşamınız; başka türlüsüne kapılmayınız.

BETÜL YILMAZ

Yer, Yön, Yoldan, Çıkış

MANİPÜLE

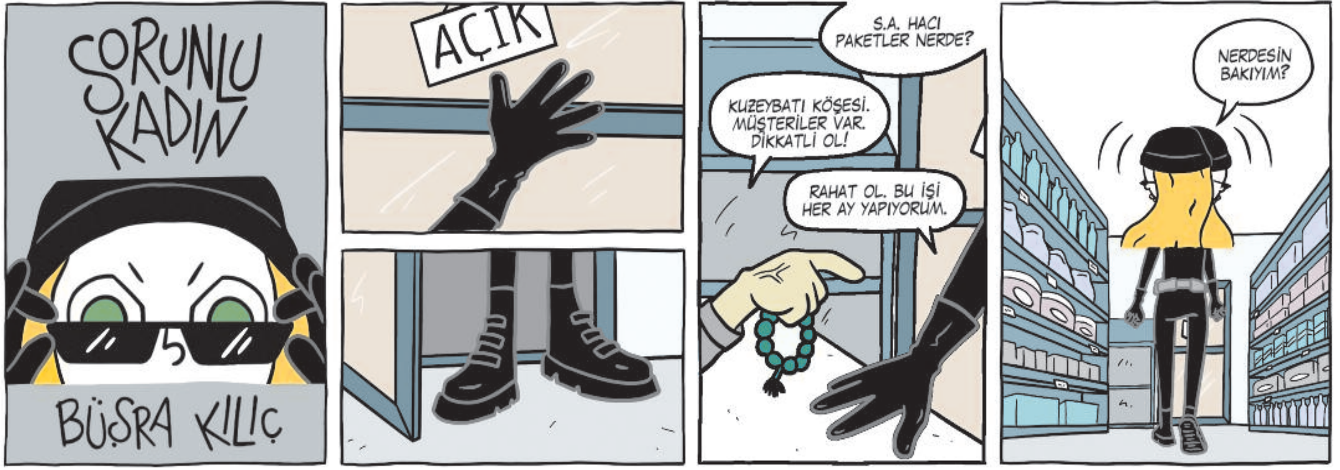
Tabusal

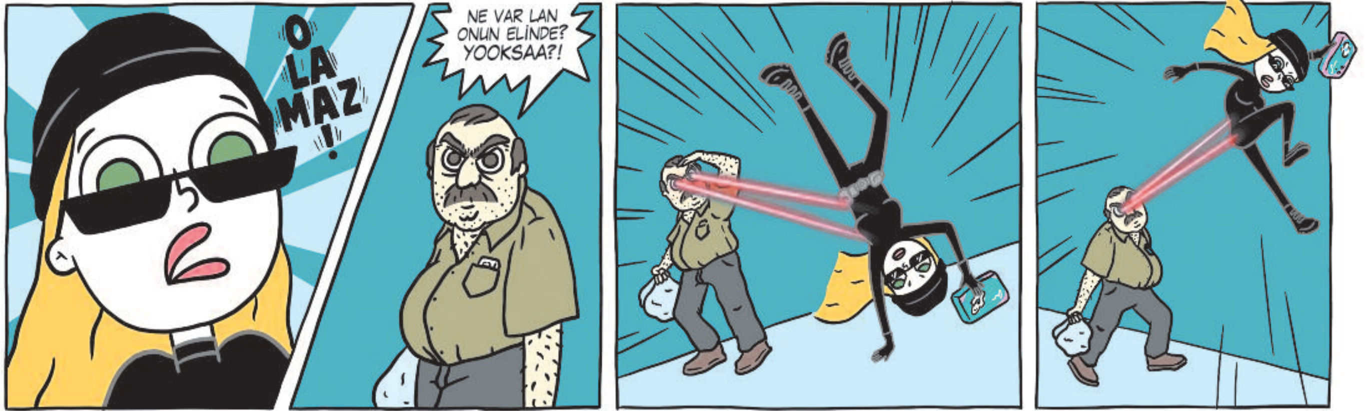

BAYAN YANI

2019-04
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

ADRES: Duatepe Sokak No: 16 Yeldeğirmeni / Kadıköy
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

feyhan güver

SEVMEM...

ÇOK YÜKSEK BİNALAR

AVM'DE DOLAŞMAYI

"HİÇ VAKTİM OLMADI YOKSA ARIYCAKTIM" BAHANESİNİ...

DENİZDEN İLK ÇIKMA ANINI

UZUN SÜREN KALABALIKLARI

KOCASINA "KOCİŞİM" OĞLUNA "OĞLUŞUM" DİYENLERİ

EVİNE İNSAN SOKMAYANLARI...

DÜNYANIN KENDİ ETRAFINDA DÖNDÜĞÜNÜ SANANLARI...

SEVERİM...

KIŞIN KUPKURU OLAN BİTKİNİN BAHARDA YEŞERMESİNİ SEYRETMEYİ

YENİ MAYALANMIŞ YOĞURTTAN İK KAŞIĞI ALMAYI...

YAVRU KEDİLERİN BAKIŞINI

KAHVENİN YANINDA DUT KURUSUNU...

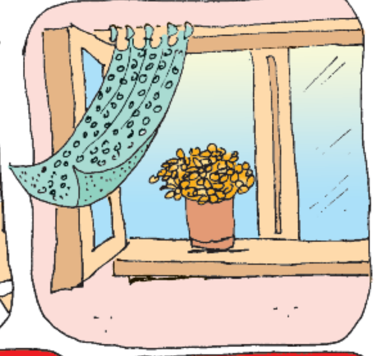
BÜTÜN HENGAMENİN İÇİNDE BELGİN'İN BANA UĞRAMAK İÇİN ZAMAN AYIRMASINI

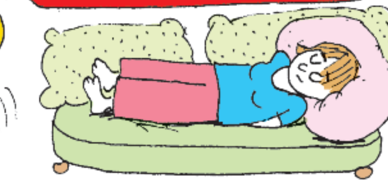
İÇİNDE KURABİYE PİŞİRİLMİŞ EVLERİN KOKUSUNU...

ANNEMİN EVİNİN PENCERELERİNİ

BU POZİSYONDA KESTİRMEYİ... (ELLER NİYE ORDA BİLMİYORUM)

SABAH UYANIR UYANMAZ ÇAY DEMLEMEYİ...

ORMANDA BÖĞÜRTLEN TOPLAMAYI...

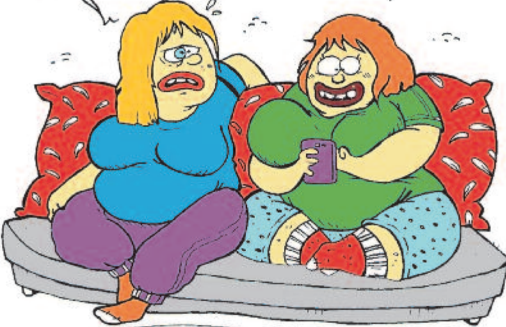
PEYNİRİ...

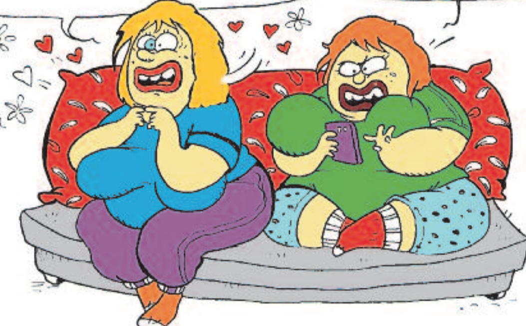

Tülay Kumkar Malkoç

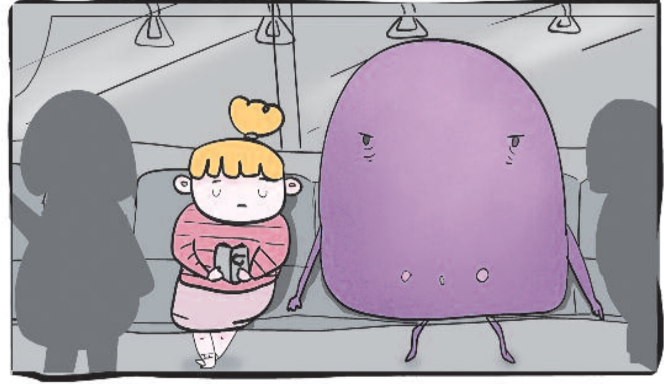

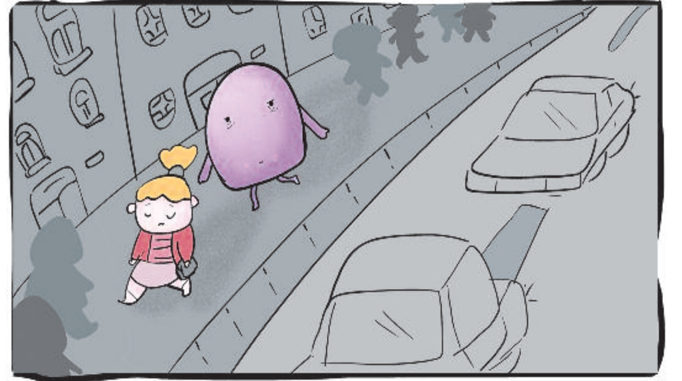

ECENUR SABAK

mail: ecenursabak@gmail.com
instagram: instagram.com/cnrehs

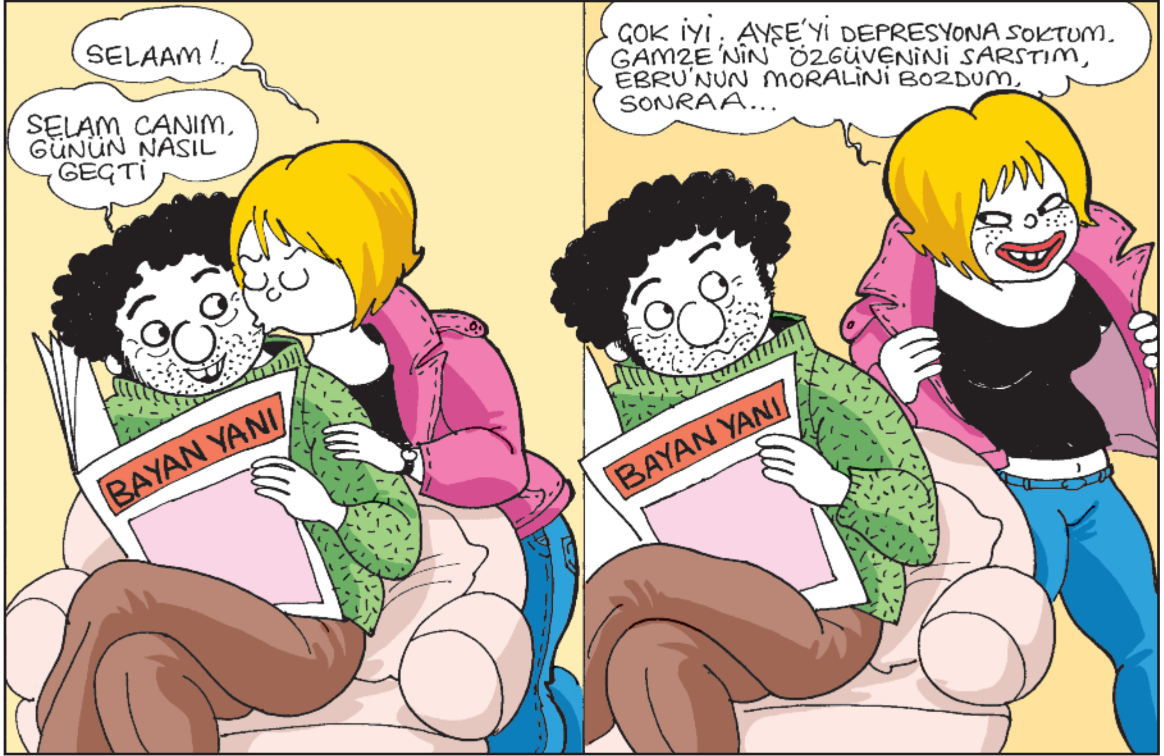

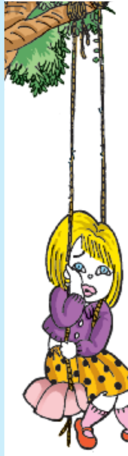

ecenur Sabak

Kötü Kız Berna

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

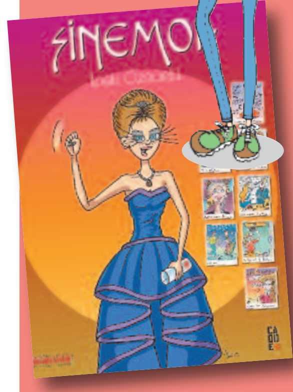

Yeşilçam'a adanmış bir anıt...

Son yarım yüzyılın en sinema-tografik albümü

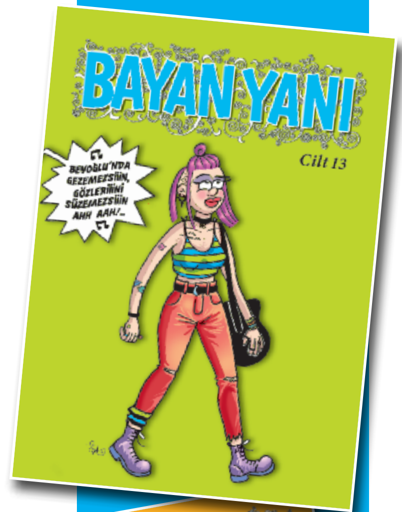

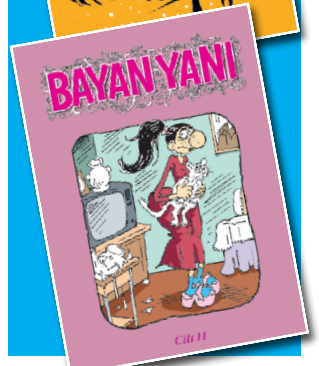
"Madem dünya yalan, gülümseyelim o zaman..."

Feyhan Güver

CADDE
15 Nisan'dan itibaren gazete bayiileri ve marketlerde.

Yaşam Koçu Afet

